

European Union Network for the Implementation
and Enforcement of Environmental Law

Grupul IMPEL pentru gestionarea deșeurilor și economia circulară

Regulamentul REACH și economia circulară

Data raportului: 23/08/2023

Numărul raportului: 2022(III) WG2

Validated Romanian version by Maria Mija

Funded by the
European Union

IMPEL is funded by a "FRAMEWORK PARTNERSHIP AGREEMENT" with European Commission DIRECTORATE-GENERAL FOR ENVIRONMENT - LIFE PROGRAMME (ENV.E.4/FPA/2022/001 – IMPEL)

Introducere în IMPEL

Rețeaua Uniunii Europene pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației de mediu (IMPEL) este o asociație internațională non-profit a autorităților de mediu din statele membre ale UE, din țările în curs de aderare, din țările candidate la Uniunea Europeană și din țările spațiului economic european (SEE). Asociația este înregistrată în Belgia, iar sediul său legal este la Bruxelles, Belgia.

IMPEL a fost înființată în 1992 ca o rețea informală a autorităților europene de reglementare și a autorităților care se ocupă de punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației de mediu. Obiectivul rețelei este de a crea impulsul necesar în Comunitatea Europeană pentru a face progrese în ceea ce privește asigurarea unei aplicări mai eficiente a legislației de mediu. Activitățile principale ale rețelei IMPEL se referă la sensibilizarea, consolidarea capacităților, schimbul de informații și de experiențe privind punerea în aplicare, aplicarea și colaborarea internațională în materie de aplicare, precum și promovarea și sprijinirea practicabilității, și a aplicabilității legislației europene de mediu.

În ultimii ani, IMPEL a devenit o organizație considerabilă, cunoscută pe scară largă, fiind menționată într-o serie de documente legislative și politice ale UE, de exemplu, în cel de-al 7-lea Program de acțiune pentru mediu și în Recomandarea privind criteriile minime pentru inspecțiile de mediu.

Expertiza și experiența participanților din cadrul IMPEL fac ca rețeaua să fie calificată în mod unic pentru a lucra atât la aspectele tehnice, cât și la cele de reglementare ale legislației de mediu a UE.

Informații despre rețeaua IMPEL sunt disponibile și pe site-ul web al acesteia la adresa: www.impel.eu.

Titlul raportului: Regulamentul REACH și economia circulară	Raport de numere: 2022(III) WG2
Manager de proiect/Autori: Lider de proiect: Romano Ruggeri Jan Teekens, lider adjunct Subgrupul REACH și economia circulară: Topi Turunen, Referent Luca Paradisi Recunoștințe: Liderii proiectului, și subgrupul REACH și economie circulară, doresc să le mulțumească Hannela Artus, Peter Hellema, Marjo Pusenius, Domenico Marchesini, Diletta Mogorovici, Arjen Snijder, Romana Turk, Laura Zamora Navas și multor alte persoane pentru contribuția, modificările și comentariile lor excelente la raport.	Raport adoptat în cadrul Adunării generale a IMPEL: 7-9/06/2023 Stockolm
	Numărul total de pagini: 52 Raport: 38 Anexe: 2
Rezumat executiv REACH înseamnă înregistrare, evaluare, autorizare și restricționare a substanțelor chimice. Regulamentul REACH (UE) nr. 1907/2006 urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, sporind în același timp competitivitatea și inovarea. Regulamentul REACH stabilește trei instrumente principale pentru gestionarea substanțelor chimice: înregistrarea, autorizarea și restricționarea. Instrumentele se aplică substanțelor chimice ca atare, în amestecuri și în articole. Materialele ce sunt considerate deșeurii în conformitate cu Directiva-cadru a UE privind deșeurile (2008/98/CE, DCD) nu sunt considerate substanțe, amestecuri sau articole în conformitate cu Regulamentul REACH și nu intră în domeniul de aplicare al REACH. Prin urmare, majoritatea obligațiilor care decurg din REACH nu se aplică "deșeurilor".	

Cu toate acestea, Regulamentul REACH se aplică subproduselor sau materialelor care au încetat să mai fie deșeuri. Acest lucru poate cauza multe dificultăți în economia circulară. Subprodusele nu sunt considerate deșeuri dacă îndeplinesc criteriile stabilite prin DCD, și vor intra în domeniul de aplicare complet al REACH dacă sunt introduse pe piață. Toate formele de valorificare ori de câte ori au ca rezultat generarea unei sau mai multor substanțe ca atare sau într-un amestec sau într-un articol care au încetat să mai fie deșeuri. Prin urmare, o evaluare a conformității cu REACH este extrem de relevantă și pentru domeniul economiei circulare.

Regulamentul REACH joacă un rol esențial în gestionarea sigură și durabilă a substanțelor chimice. Unul dintre principalele obiective ale economiei circulare este de a valorifica "deșeurile" ca resursă și de a înlocui materiile prime virgine cu materiale bazate pe deșeuri. Pentru a promova utilizarea materialelor pe bază de deșeuri, conceptele de "subprodus" și de "sfârșit de deșeu" sunt foarte relevante, iar o clarificare a aplicabilității REACH la acestea este esențială pentru a promova piața și circulația acestora. Acest raport își propune să ofere orientări pentru aplicarea REACH în economia circulară. Pentru a detalia tema, raportul include mai multe exemple practice din diferite state membre, inclusiv prelucrarea mecanică, sunt considerate ca fiind un proces de fabricație în conformitate cu

Exonerare de responsabilitate

Acest raport este rezultatul unui proiect din cadrul rețelei IMPEL. Conținutul acestuia nu reprezintă în mod necesar punctul de vedere al administrațiilor naționale sau al Comisiei

1 Introducere

REACH înseamnă înregistrare, evaluare, autorizare și restricționare a substanțelor chimice. În conformitate cu articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1907/2006¹, REACH urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, inclusiv promovarea unor metode alternative de evaluare a pericolelor pe care le prezintă substanțele, precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, sporind în același timp competitivitatea și inovarea. *REACH se bazează pe principiul conform căruia producătorii, importatorii și utilizatorii din aval trebuie să se asigure că produc, introduc pe piață sau utilizează astfel de substanțe care nu afectează în mod negativ sănătatea umană sau mediul. Dispozițiile sale sunt susținute de principiul precauției.*

Regulamentul REACH plasează obligația dovezii în sarcina întreprinderilor. Pentru a se conforma regulamentului, întreprinderile trebuie să identifice și să gestioneze riscurile legate de substanțele pe care le produc, le introduc pe piață și le utilizează în UE. Regulamentul stabilește regula "Fără date, fără piață", conform căreia substanțele ca atare, în amestec sau în articole nu pot fi fabricate în UE sau introduse pe piață decât dacă au fost înregistrate în conformitate cu Regulamentul REACH.

Comaniile trebuie să își înregistreze substanțele, ceea ce înseamnă că trebuie să depună dosare de înregistrare la Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) înainte de a le introduce pe piață. Dosarul de înregistrare include o descriere a utilizărilor substanței, a proprietăților sale fizico-chimice, ecotoxicologice și toxicologice, precum și o evaluare a pericolelor și a riscurilor ce arată modul în care sunt controlate riscurile pe care le prezintă utilizarea substanței. ECHA primește și evaluează înregistrările individuale pentru a verifica conformitatea acestora, iar statele membre ale UE evaluează substanțele selectate pentru a clarifica preocupările inițiale privind sănătatea umană sau mediul. Autoritățile și comitetele științifice ale ECHA evaluează dacă riscurile substanțelor pot fi gestionate. Procedura de înregistrare REACH generează cea mai mare parte a datelor privind substanțele. Autoritățile pot interzice substanțele periculoase în cazul în care riscurile acestora sunt imposibil de gestionat. Autoritățile pot decide, de asemenea, să restricționeze utilizarea unei substanțe sau să o supună unei autorizații prealabile.

REACH are un impact asupra unei game largi de întreprinderi din numeroase sectoare, chiar și asupra celor care nu se consideră implicate în domeniul produselor chimice². În conformitate cu REACH, o companie poate avea unul dintre următoarele roluri: producător, importator, utilizator din aval, unic reprezentant al unui producător din afara UE stabilit în Uniunea Europeană.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1-849).

² Pagina web a ECHA, "Understanding REACH", <https://echa.europa.eu/regulations/reach/understanding-reach>

Regulamentul REACH stabilește trei instrumente principale pentru gestionarea substanțelor chimice și a riscurilor asociate acestora: înregistrarea, autorizarea și restricționarea. Aceste instrumente se aplică substanțelor chimice ca atare, în amestecuri și în articole.

CASETA 1. Definiția substanței, a amestecului și a articolului în Regulamentul REACH.

"**Substanță**" înseamnă un element chimic și compușii acestuia în stare naturală sau obținuți prin orice proces de producție, inclusiv orice aditiv necesar pentru păstrarea stabilității și orice impuritate care derivă din procesul utilizat, cu excepția oricărui solvent care poate fi separat fără a influența stabilitatea substanței sau fără a-i schimba compoziția;

"**Amestec**" înseamnă amestecuri sau soluții de două sau mai multe substanțe (componenți);

"**Articol**" înseamnă un obiect cărui i se dă, în cursul fabricației, o formă, o suprafață sau un aspect special care îi determină funcția într-un grad mai mare decât o face compoziția sa

Producătorii și importatorii trebuie să demonstreze modul în care substanțele pot fi utilizate în siguranță și trebuie să comunice în aval, către utilizatori, măsurile de gestionare a riscurilor. În cazul în care riscurile substanțelor nu pot fi gestionate, autoritățile pot opta pentru diferite procese de reglementare. Pe termen lung, substanțele cele mai periculoase ar trebui să fie înlocuite cu altele mai puțin periculoase.³

Materialele care sunt considerate **deșuri în conformitate cu** Directiva-cadru a UE privind deșeurile (2008/98/CE⁴, DCD) nu sunt considerate substanțe, amestecuri sau articole în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul REACH și nu intră în domeniul de aplicare al REACH. Prin urmare, majoritatea obligațiilor care decurg din REACH nu se aplică "deșeurilor".

Cu toate acestea, faza de deșeu trebuie luată în considerare în unele procese REACH și mai multe materiale pe bază de deșuri pot intra sub incidența obligației de înregistrare a REACH. Iar dacă substanțele ca atare, substanțele din amestecuri sau din articole sunt introduse pe piața UE, trebuie să fie îndeplinite cerințele REACH. **Subprodusele** nu sunt considerate deșuri dacă îndeplinesc criteriile stabilite prin DCD și vor intra în domeniul de aplicare complet al REACH dacă sunt introduse pe piață ca atare⁵. Toate formele de valorificare, inclusiv prelucrarea mecanică, sunt considerate ca

³ În 2017, Agenția suedeză pentru protecția mediului (Naturvårdverket) a publicat un ghid privind recuperarea în condiții de siguranță, care este disponibil publicat pe site-ul său. Naturvårdverket 2017. Giftfria och Resurseffektiva Kretslopp

- Vägledning för ökad och säker [materialatervinning](https://www.naturvardsverket.se/globalassets/vagledning/avfall-och-kretslopp/okad-och-saker-materialatervinning/vagledning-okad-saker-materialatervinning.pdf). <https://www.naturvardsverket.se/globalassets/vagledning/avfall-och-kretslopp/okad-och-saker-materialatervinning/vagledning-okad-saker-materialatervinning.pdf>

⁴ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3-30).

⁵ În conformitate cu articolul 3 alineatul (12) din Regulamentul REACH, "introducere pe piață" înseamnă furnizarea sau

fiind un proces de fabricație în conformitate cu REACH ori de câte ori au ca rezultat generarea uneia sau mai multor substanțe ca atare sau într-un amestec, sau într-un articol care au încetat să mai fie deșeuri.⁶ Prin urmare, o evaluare a conformității cu REACH este extrem de relevantă și pentru domeniul economiei circulare.

În practică, adesea, cea mai dificilă întrebare este când deșeurile încetează să mai fie deșeuri și în ce moment ar trebui evaluată aplicarea REACH. Există trei regulamente privind criteriile de încetare a statutului de deșeu la nivelul UE stabilite pentru deșeurile de fier, oțel și aluminiu (UE) nr. 333/2011/UE⁷, deșeurile de sticlă (UE) nr. 1179/2012⁸ și deșeurile de cupru (UE) nr. 715/2013⁹. Criteriile pentru toate celelalte fluxuri de deșeuri variază în funcție de caz și de practicile din statele membre.

Documentul se concentrează în principal pe rolurile producătorului și importatorului, deoarece aceste roluri sunt cele mai relevante în ceea ce privește subprodusele și deșeurile finale. Acest lucru se datorează faptului că, în conformitate cu Ghidul ECHA privind deșeurile și substanțele recuperate, "toate formele de recuperare, inclusiv prelucrarea mecanică, sunt considerate ca fiind un proces de fabricație ori de câte ori, după ce au fost supuse uneia sau mai multor etape de recuperare, au ca rezultat generarea uneia sau mai multor substanțe ca atare sau într-un amestec sau într-un articol care au încetat să mai fie deșeuri".¹⁰

Acest document se adresează mai detaliat pentru: abordările generale privind aplicabilitatea REACH la subproduse și la substanțele recuperate, exemplele practice și experiențele REACH, alte legislații relevante privind produsele, relevante pentru subproduse și produsele finale, informații privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC) și utilitatea bazei de date SCIP (Substanțe care prezintă motive de îngrijorare în articole ca atare sau în obiecte complexe (produse)) și aplicarea REACH în instalațiile de recuperare a deșeurilor. Documentul este completat de anexele I și II. Anexa I oferă o organigramă privind conformitatea cu REACH, pentru a clarifica relația dintre diferitele cerințe REACH și posibilele scutiri ale acestora. Anexa II oferă o listă de verificare pentru

punerea la dispoziția unei terțe părți, în schimbul unei plăți sau cu titlu gratuit. Importul este considerat a fi o introducere pe piață.

⁶ ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-deșeuri-și-substanțe-recuperate>.

⁷ Regulamentul (UE) nr. 333/2011 al Consiliului din 31 martie 2011 de stabilire a criteriilor de determinare a momentului în care anumite tipuri de deșeuri metalice încetează să mai fie considerate deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 94, 8.4.2011, p. 2)

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1179/2012 al Comisiei din 10 decembrie 2012 de stabilire a criteriilor de determinare a momentului în care cioburile de sticlă încetează să mai fie considerate deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 337, 11.12.2012, p. 31).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 715/2013 al Comisiei din 25 iulie 2013 de stabilire a criteriilor de determinare a momentului în care deșeurile de cupru încetează să mai fie considerate deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 201, 26.7.2013, p. 14).

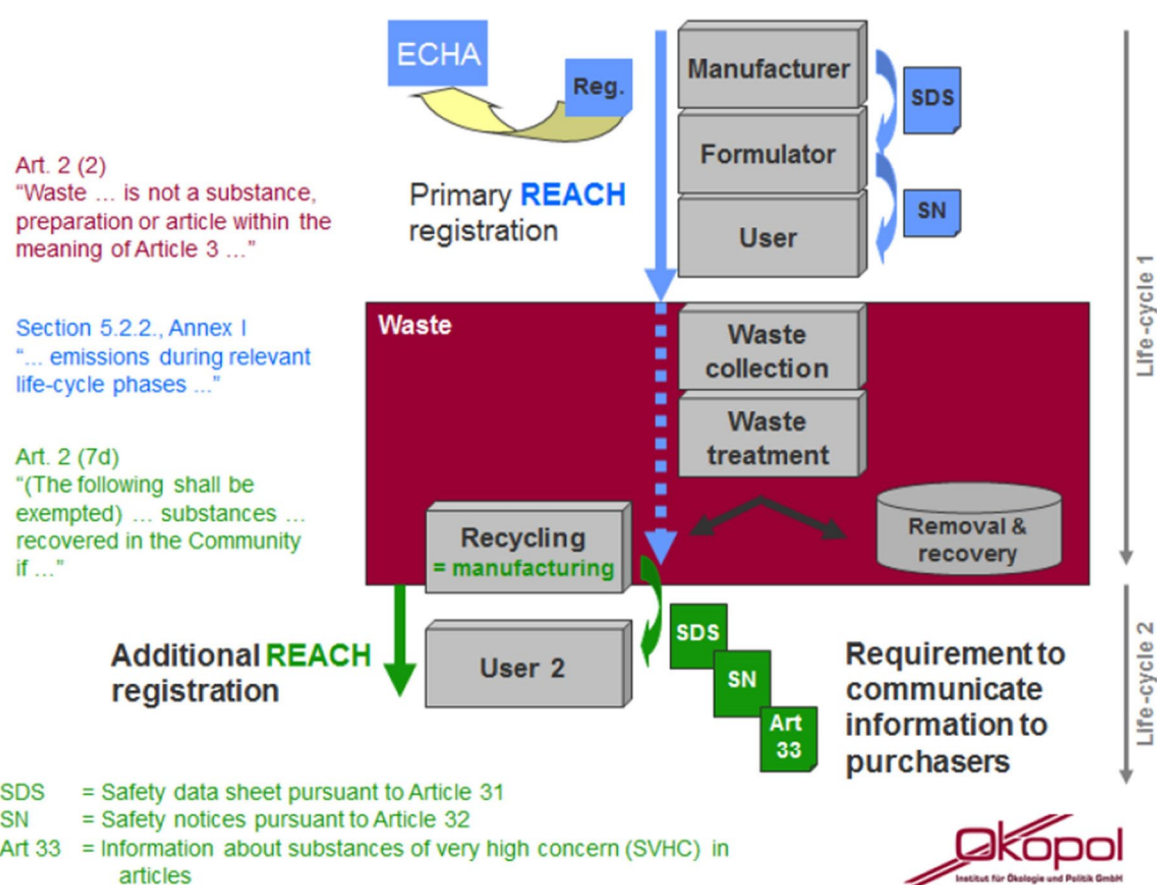
¹⁰ ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-deșeuri-și-substanțe-recuperate>.

conformitatea cu legislația privind substanțele chimice.

În figura 1 este prezentată o schemă de abordare a înregistrării REACH pentru substanțele primare și deșeurile derivate relevante și, ulterior, pentru deșeurile finale (după un proces de recuperare).

FIGURA 1. Interfețele dintre REACH și legislația privind deșeurile (albastru: obligațiile REACH care decurg din ciclul de viață primar al substanței, responsabilitatea revine producătorului primar; roșu: faza de deșeu a substanței, fără taxe directe REACH, verde: taxele REACH care decurg din ciclul de viață secundar al substanței revin producătorului secundar = reciclatorului)

În figură se utilizează termenul "preparate", care a fost înlocuit ulterior cu termenul "amestecuri". În plus, ar trebui să se țină seama de faptul că atât producătorii, cât și formulatorii pot furniza FDS și SN. (Figura 1 este extrasă din UBA 2012).¹¹

¹¹ UBA 2012. Reach și reciclarea materialelor plastice - Manual de referință pentru o implementare adecvată a cerințelor REACH pentru operatorii instalațiilor de reciclare. <http://www.uba.de/uba-info-medien-e/4263.html>

2 Înțelegerea subproduselor și a deșeurilor finale și aplicabilitatea Regulamentului REACH

Regulamentul REACH joacă un rol esențial în gestionarea sigură și durabilă a substanțelor chimice. Deși principalele sale instrumente nu se aplică "deșeurilor", astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din DCD, legislația specifică privind deșeurile are ca scop promovarea unei bune gestionări a deșeurilor care să asigure un impact limitat asupra mediului și sănătății. Unul dintre principalele obiective ale economiei circulare este de a valorifica "deșeurile" ca resursă și de a înlocui materiile prime virgine cu materiale bazate pe deșeuri. Pentru a promova utilizarea materialelor pe bază de deșeuri, conceptele de "subprodus" și de "sfârșit de deșeu" sunt foarte relevante, iar o clarificare a aplicabilității REACH la acestea este esențială pentru a promova piața și circulația transfrontalieră a acestora. Cu toate acestea, în Regulamentul REACH nu există definiții exprese ale subproduselor și ale produsului final de deșeu, astfel încât este necesar să se treacă prin definițiile stabilite de DCD.

CASETA 2. Criterii privind subprodusele din DCD

Articolul 5 din DCD prevede că statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui scop principal nu este producerea acelei substanțe sau obiect nu este considerat deșeu, ci subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este sigură, substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără alte prelucrări decât practicile industriale normale, substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție și utilizarea ulterioară este legală, adică substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante de protecție a produselor, a mediului și a sănătății pentru utilizarea specifică și nu va conduce la un impact negativ global asupra mediului sau a sănătății umane.

CASETA 3. Criterii privind încetarea statutului de deșeu din DCD

Articolul 6 din DCD prevede că statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare sunt considerate a fi încetat să mai fie deșeuri dacă îndeplinesc următoarele condiții:

substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice, există o piață sau o cerere pentru o astfel de substanță sau obiect, substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru scopurile specifice și respectă legislația și standardele în vigoare aplicabile produselor; și utilizarea substanței sau a obiectului nu va conduce la un impact negativ global asupra mediului sau a sănătății umane.

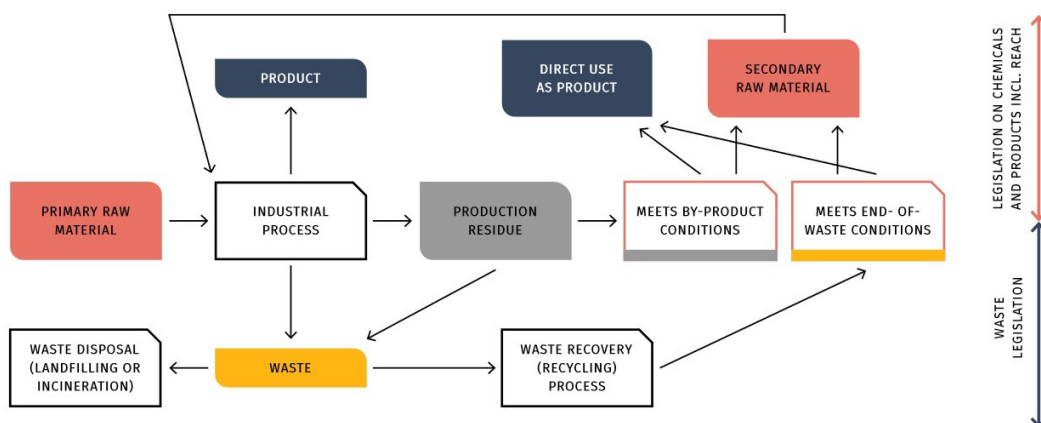

Unul dintre criteriile din DCD pentru statutul de subprodus și de deșeu final este ca utilizarea ulterioară a materialului să fie legală, cu alte cuvinte, utilizarea sa să fie în conformitate cu toată legislația aplicabilă produselor. Acest lucru înseamnă că trebuie analizat conținutul chimic al subprodusului sau al materialului care încetează de a mai fi deșeu, iar toate substanțele trebuie identificate în conformitate cu cerințele REACH pentru a identifica domeniul de aplicare a REACH pentru subprodusul sau materialul care încetează de a mai fi deșeu. Înainte ca materialul să fie introdus pe piață, trebuie să fie îndeplinite cerințele de bază ale REACH. Acest lucru a fost subliniat în cea mai recentă modificare a Directivei-cadru privind deșeurile ((UE) 2018/851¹²): Articolul 6 alineatul (5) prevede că persoana fizică sau juridică care: a) utilizează pentru prima dată un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață; sau b) introduce pe piață un material pentru prima dată după ce acesta a încetat să mai fie deșeu, se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în temeiul legislației aplicabile privind substanțele chimice și produsele.

Deoarece subprodusele și materialele care ajung la sfârșitul ciclului de deșuri nu sunt considerate deșuri, acestea pot fi definite ca substanțe, amestecuri sau articole în conformitate cu Regulamentul REACH. În consecință, acestora li se pot aplica normele de înregistrare, autorizare și restricții. Există scutiri de la obligațiile de bază ale Regulamentului REACH, care sunt discutate în capitolul 5 din prezentul document.

Următoarea figură ilustrează modul în care au fost separate legislația privind deșeurile și legislația privind substanțele și produsele chimice. Pe scurt, legislația privind deșeurile se aplică materialelor care sunt considerate deșuri, iar legislația privind substanțele și produsele chimice se aplică materialelor care, în schimb, sunt considerate deșuri finale sau produse secundare (nu deșuri).

FIGURA 2. Aplicarea legislației privind deșeurile și produsele și substanțele chimice

¹² Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile (JO L 150, 14.6.2018, p. 109-140).

ECHA a publicat în 2010 un "Ghid privind deșeurile și substanțele recuperate"¹³, care conține informații utile atât în ceea ce privește abordarea generală (CASETA 4) pentru a evalua conformitatea cu Regulamentul REACH în cazul deșeurilor finale, cât și exemple practice.

Subprodusele și materialele care ajung la sfârșitul ciclului de deșeuri sunt ambele concepte reglementate prin DCD. În cazul în care condițiile DCD sunt îndeplinite astfel încât cerințele legislației privind deșeurile să nu li se mai aplice, trebuie să fie îndeplinite cerințele legislației relevante privind produsele chimice și articole. Aceasta ar însemna că materialele ar trebui să fie supuse Regulamentului REACH. Din punct de vedere juridic, procedurile Regulamentului REACH (înregistrare, autorizare etc.) și ale DCD (evaluarea statutului de subprodus sau de deșeu final) se desfășoară în paralel. Deși Regulamentul REACH nu se aplică "deșeurilor", Regulamentul REACH nu prevede mecanisme de control pentru a evalua dacă o substanță sau un obiect este sau nu deșeu. Pe de altă parte, înregistrarea în temeiul Regulamentului REACH nu este necesară pentru ca substanțele să fie clasificate ca subprodus sau ca deșeu final, deși obligația de înregistrare s-ar aplica în mod normal substanței în momentul în care aceasta este fabricată sau introdusă pe piață.

În practică, fiecare operator de recuperare este un potențial solicitant de înregistrare care ar trebui să urmeze etapele de bază ale obligațiilor REACH privind cerințele care i se aplică. Prin urmare, proiectarea procesului de recuperare și punerea în aplicare a tot ceea ce este necesar din partea DCD ar trebui să fie deja însoțită de cartografierea în paralel a cerințelor de date din REACH. Faptul că **o substanță este înregistrată în conformitate cu REACH nu înseamnă automat că aceasta a încetat să mai fie deșeu.**

De exemplu, în Țările de Jos, se pregătește un aviz guvernamental declarativ neobligatoriu¹⁴ privind statutul de deșeu final al materialelor recuperate și se verifică necesitatea înregistrării sau autorizării prin examinarea datelor tehnice ale substanței (substanțelor) în cauză. Subprodusul sau statutul de produs care nu mai este considerat deșeu este declarat cu condiția ca înregistrarea sau autorizarea să fie finalizată. În Estonia, toate criteriile privind subprodusul și deșeurile finale sunt discutate în contextul unei autorizații, deoarece toate activitățile operatorilor de deșeuri trebuie să fie autorizate. Întrucât Regulamentul REACH plasează responsabilitatea asupra întreprinderilor, autoritățile nu vor dicta nicio condiție REACH în cadrul autorizațiilor legate de subproduse sau de deșeurile finale. Mai întâi se stabilește statutul de subprodus sau de deșeu final, apoi se aplică REACH. Cu toate acestea, solicitantul unei autorizații va trebui să descrie în detaliu activitățile sale, să identifice fluxurile de deșeuri, substanțele, dacă este necesar, viitoarele categorii de utilizare și mai mult, în funcție de cazurile specifice, pentru a concluziona dacă sunt îndeplinite condițiile de subprodus sau dacă deșeurile vor

¹³ ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN.

<https://echa.europa.eu/-/guidance-on-waste-and-recovered-substances>

¹⁴ Avizele juridice sunt publicate pe următorul site web: <https://www.afvalcirculair.nl/onderwerpen/afval/toetsing-afval/>

înceta să mai fie deșeuri. Aceste informații sunt, de asemenea, utilizate în cadrul inspecțiilor REACH.

Multe operațiuni de recuperare produc amestecuri (de exemplu, plastic, cauciuc) și substanțe UVCB în loc de substanțe individuale. Proiectul suedez "Substanțe recuperate" a tras câteva concluzii practice relevante, rezumate în CASETA 5, care se bazează pe experiența de aplicare a REACH.

CASETA 4. Declarații relevante incluse în "Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate" al ECHA¹⁵.

1. În sensul REACH, prin substanțe recuperate se înțeleg doar substanțele care, după ce au făcut parte din deșeuri, au încetat să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile. Constituenții substanței recuperate pot fi prezenți ca atare în fluxul de deșeuri sau pot fi obținuți din fluxul de deșeuri prin modificare chimică în timpul procesului de recuperare.
2. Articolul 3 alineatul (8) din REACH definește fabricarea ca fiind "producerea sau extragerea de substanțe în stare naturală". Substanțele care au suferit o modificare chimică în timpul procesului de gestionare a deșeurilor și de valorificare (de exemplu, anumite zgurii, cum ar fi zgura de oțel care este alterată, cenușa zburătoare, crearea de metan în timpul "reciclării materiei prime" a polimerilor) corespund în mod clar acestei definiții. Cu toate acestea, unele procese de recuperare care au ca rezultat substanțe recuperate nu modifică compoziția chimică a substanțelor (în special prelucrarea sau reciclarea mecanică, de exemplu, sortarea, separarea, depoluarea, omogenizarea și tratarea pentru a modifica macrostructura materialului, cum ar fi zdrobirea (agregate), tăierea, mărunțirea (deșeuri metalice), granulația (deșeuri de plastic) și măcinarea materialelor, re folosirea acestora fără modificări chimice). Din motive de coerență și de aplicabilitate a abordării, toate formele de valorificare, inclusiv prelucrarea mecanică, sunt considerate ca fiind un proces de fabricație ori de câte ori, după ce au fost supuse uneia sau mai multor etape de valorificare, au ca rezultat generarea uneia sau mai multor substanțe ca atare sau într-un amestec sau într-un articol care au încetat să mai fie deșeuri.
3. La fel ca și în cazul altor substanțe care fac obiectul înregistrării în conformitate cu REACH, trebuie să fie disponibile denumirea și datele corespunzătoare care identifică suficient o substanță recuperată.

¹⁵ ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN.
<https://echa.europa.eu/-/guidance-onwaste-and-recovered-substances>

CASETA 5. Unele concluzii relevante incluse în raportul KEMI privind substanțele recuperate¹⁶.

Mai jos sunt prezentate câteva concluzii derivate din experiența practică din cadrul proiectului "Substanțe recuperate", realizat de EPA și Agenția suedeză pentru substanțe chimice.

1. Produse chimice pentru care legislația "funcționează bine":
 - a. **Fluxuri de deșuri bine definite, în** care nu există contaminare majoră sau amestec cu alte substanțe. În aceste cazuri, este relativ ușor pentru companii să respecte reglementările existente. Cel mai simplu scenariu este acela în care întregul flux este un ciclu închis, utilizat substanțe chimice
 - b. **Recuperarea chimică.** În cazul în care se recurge la un proces chimic avansat pentru recuperare, procesul de fabricație propriu-zis al substanței recuperate este foarte bine controlat. În cazul în care societățile inspectate au
 - c. **Recuperarea direct la un articol.** În cazul în care deșeurile pot fi utilizate direct pentru fabricarea unui articol fără a trece mai întâi prin etapa de produs chimic, cerințele legislației privind produsele chimice sunt mult mai puțin extinse. În acest caz, companiile se pot concentra pe identificarea și verificarea substanțelor care sunt reglementate pentru articol, de exemplu, substanțele deosebit de periculoase incluse în lista de substanțe candidate REACH.
2. **Principalele probleme** întâlnite în timpul inspecției au fost următoarele:
 - c. **Pierderi în fluxul de informații atunci când se creează deșuri.** Deșeurile care sunt utilizate ca materii prime sunt adesea amestecate și au o compoziție complexă. Prin urmare, operatorul de recuperare trebuie să colecteze informații relevante pentru substanțele recuperate din mai multe surse diferite, de exemplu, fișele cu date de securitate. Într-adevăr, nu există nicio obligație de a transmite acest tip de informații destinatarului deșeurilor. În mod corespunzător, pentru articole, obligația de a furniza informații privind conținutul de substanțe deosebit de periculoase se aplică numai până la utilizatorul final și, prin urmare, exclude etapa de gestionare a deșeurilor.
 - d. **Calitatea necorespunzătoare a deșeurilor.** Companiile de recuperare întâmpină dificultăți în a se asigura că deșeurile pe care le primesc sunt de înaltă calitate. Calitatea deșeurilor nu afectează doar proprietățile fizice, ci și posibilitatea de a determina identitatea substanței din materialul recuperat. Dacă fracțiunile de deșuri primite devin mai pure, operatorului de recuperare îi va fi mai ușor să îndeplinească cerințele legislației chimice.

¹⁶ KEMI 2016. Substanțe recuperate - Raport privind un proiect de punere în aplicare 2016 Enforcement 13/16. <https://www.kemi.se/en/publications/enforcement-reports/2016/enforcement-13-16-recovered-substances>

- c. **Polimeri recuperați.** Cerința de înregistrare în conformitate cu REACH nu se aplică polimerilor, dar monomerii sunt supuși Regulamentului REACH. Pentru a vă asigura că polimerul recuperat nu conține substanțe reglementate în legislația privind substanțele chimice, este important să evitați fluxurile de materiale care conțin substanțe deosebit de periculoase incluse în lista substanțelor candidate la REACH. O modalitate de a face acest lucru este de a evita ca plasticul PVC să fie recuperat împreună cu alte materiale plastice. Mai ales în produsele din PVC, Agenția suedeză pentru produse chimice a descoperit substanțe deosebit de periculoase în cadrul controlului de aplicare a articolelor din plastic.
- d. **Oleiuri recuperate.** Oleiurile de bază recuperate sunt, în mod normal, substanțe UVCB. Substanțele UVCB nu pot fi identificate doar prin intermediul compoziției lor chimice. Acest lucru se datorează faptului că numărul de constituenți este relativ mare sau că o parte semnificativă a compoziției este necunoscută, variază foarte mult sau este dificil de prevăzut. Prin urmare, determinarea identității substanței substanțelor UVCB recuperate implică provocări deosebite. Recuperarea oleiurilor de bază care nu provin dintr-un flux simplu necesită un proces de recuperare relativ sofisticat, dacă scopul este de a recupera substanțele în același scop. Nu este sigur că este posibil să se găsească o

CONCAWE¹⁷

¹⁷ Scrisoarea ECHA către CONCAWE (07-05-2008/IN/je D(2008)/719) conform căreia toate produsele fabricate într-o rafinărie sunt substanțe (în principal UVCB) (de exemplu, benzina produsă într-o rafinărie este o substanță, dar benzina produsă în afara rafinării este un amestec).

3 Alte legislații relevante privind substanțele chimice pentru subproduse și End-of-Waste.

Pe lângă Regulamentul REACH, multe alte dispoziții sunt relevante pentru gestionarea substanțelor chimice și pentru a se asigura că materialele pe bază de deșeuri sunt adecvate scopului și nu au efecte negative asupra sănătății umane sau asupra mediului atunci când sunt clasificate ca subproduse sau ca deșeuri finale. Prezentul document se axează pe Regulamentul REACH, dar oferă, de asemenea, scurte introduceri în Regulamentul CLP (CE) nr. 1272/2008¹⁸, Regulamentul (UE) 2019/1021¹⁹ privind poluanții organici persistenți (POP) și Directiva RoHS 2011/65/UE²⁰.

Documentul nu va aborda dispozițiile specifice unui grup de produse, deoarece aplicarea acestora depinde de grupul de produse în cauză. În economia circulară, regula principală în prezent este că materialele care sunt considerate deșeuri sunt reglementate în temeiul regimului legislativ pentru deșeuri, iar materialele care nu sunt considerate deșeuri (inclusiv materialele bazate pe deșeuri, cum ar fi subprodusele și deșeurile finale) sunt reglementate în temeiul regimului reglementărilor aplicabile produselor și substanțelor chimice. Imaginea²¹ (figura 3) detaliază această distincție.

Regulamentul CLP stabilește normele de clasificare, etichetare și ambalare (CLP) a produselor chimice (substanțe și amestecuri). Regulamentul urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății și a mediului, precum și libera circulație a substanțelor, amestecurilor și articolelor. Acesta se bazează pe Sistemul global armonizat (GHS) al Organizației Națiunilor Unite²². Regulamentul CLP impune producătorilor, importatorilor sau utilizatorilor din aval de substanțe sau amestecuri să clasifice, să eticheteze și să ambaleze în mod corespunzător substanțele chimice periculoase înainte de a le introduce pe piață. Unul dintre obiectivele regulamentului este de a determina dacă o substanță sau un amestec prezintă proprietăți care conduc la o clasificare periculoasă. În conformitate cu Regulamentul CLP, substanțele și amestecurile sunt identificate prin atribuirea unei anumite clase și categorii de pericol pe baza informațiilor relevante (de exemplu, date toxicologice) referitoare la o substanță sau un amestec și a

¹⁸ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, de modificare și abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1-1355).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenți (JO L 169, 25.6.2019, p. 45-77).

²⁰ Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88-110).

²¹ Kauppi, S. et al. (2019). Economie circulară sigură și durabilă. Policy Brief 17/2019. Activități de analiză, evaluare și cercetare ale guvernului.

²² Sistemul global armonizat de clasificare și etichetare a produselor chimice (GHS). A opta ediție revizuită. Organizația Națiunilor Unite 2019.

criteriilor de clasificare din CLP. Odată clasificată o substanță sau un amestec, pericolele identificate trebuie comunicate celorlalți actori din lanțul de aprovizionare, inclusiv consumatorilor, prin intermediul etichetelor de pericol și al fișelor cu date de securitate. Etichetarea pericolelor permite comunicarea clasificării pericolelor către utilizatorul unei substanțe sau al unui amestec, pentru a-l avertiza cu privire la prezența unui pericol și la necesitatea de a gestiona riscurile asociate. Cerințele privind fișele cu date de securitate sunt stabilite prin Regulamentul REACH. Este clar că un produs secundar provenit dintr-un proces de producție în care se utilizează substanțe și amestecuri poate fi etichetat ca fiind periculos și la fel pentru un deșeu final provenit dintr-un proces de recuperare a deșeurilor periculoase: astfel de subproduse și deșeuri finale trebuie să fie etichetate și gestionate în conformitate cu Regulamentul CLP.

Indiferent de cantitate, atât deșeurile finale, cât și subprodusele vor trebui să fie notificate la inventarul de clasificare și etichetare al ECHA în cazul în care sunt introduse pe piață și clasificate ca fiind periculoase sau conținute într-un amestec periculos peste o limită de concentrație relevantă, ceea ce duce la clasificarea amestecului ca fiind periculos.

Regulamentul privind POP (poluanții organici persistenti) interzice sau restricționează fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea POP atât în produsele chimice, cât și în articole, cu excepția prezenței acestora ca și contaminanți cu urme neintenționate (UTC-unintentional trace contaminants). În anexa IV, regulamentul stabilește o limită de concentrație pentru fiecare substanță POP din deșeuri. Deșeurile care conțin substanțe POP peste limita de concentrație din anexa IV (denumite și "deșeuri POP") trebuie tratate într-un mod în care substanțele POP sunt distruse sau transformate ireversibil în substanțe care nu prezintă caracteristici similare.

Măsurile adecvate de gestionare a deșeurilor POP sunt enumerate în anexa V la regulament. Alte opțiuni de gestionare a deșeurilor pot fi utilizate pentru deșeurile care nu depășesc limita de concentrație din anexa IV, în conformitate cu legislația UE privind deșeurile. În conformitate cu anexa V, deșeurile POP care depășesc limita de concentrație din anexa IV pot fi gestionate numai în următoarele moduri:

D9²³ - Tratament fizico-chimic

D10 - Incinerare pe sol

R1²⁴ - Utilizare în principal ca și combustibil sau alt mijloc de generare a energiei, cu excepția deșeurilor care conțin PCB-uri.

R4 - Reciclarea/recuperarea metalelor și a compușilor metalici, în următoarele condiții: Operațiunile se limitează la reziduurile provenite din procesele de fabricare ale fierului și oțelului, cum ar fi pulberile sau nămolurile de la tratarea gazelor sau pulberile de filtrare cu conținut de zinc din oțelării, pulberile provenite din sistemele de curățare a gazelor din topitoriile de cupru și deșeuri similare, precum și reziduurile de levigare cu conținut de plumb din producția de metale neferoase. Sunt excluse deșeurile care conțin PCB. Operațiunile sunt limitate la procesele de recuperare a fierului și a aliajelor de fier

²³ Anexa I DCD: Lista operațiunilor de eliminare.

²⁴ Anexa II DCD: Lista operațiunilor de recuperare.

(furnal, cuptor cu puț și cuptor cu vatră) și a metalelor neferoase (procedeul cu cuptor rotativ Waelz, procese de topire în baie cu ajutorul cuptoarelor verticale sau orizontale), cu condiția ca instalațiile să respecte, ca cerințe minime, valorile limită de emisie pentru PCDD și PCDF stabilite în conformitate cu Directiva 2010/75/UE, indiferent dacă procesele fac sau nu obiectul directivei respective și fără a aduce atingere altor dispoziții ale directivei.

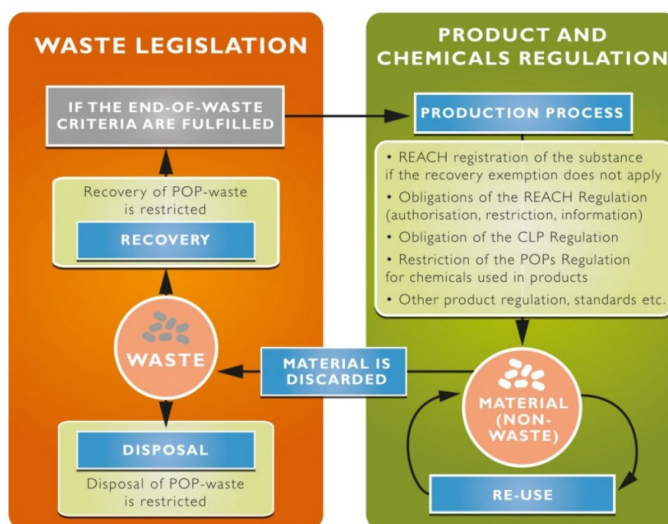
Alte opțiuni de gestionare a deșeurilor sunt deschise pentru deșeurile care nu depășesc pragul scăzut de POP (limita de concentrație din anexa IV).

Anexa V permite tratarea prealabilă a deșeurilor POP înainte de distrugerea sau transformarea ireversibilă a acestora, în cazul în care substanțele POP sunt izolate din deșeuri în procesul de tratare prealabilă și sunt manipulate în conformitate cu anexa V a Regulamentului.

Acest lucru se aplică și în situația în care doar o parte din deșeuri conține POP. Diluarea intenționată a deșeurilor de POP nu este considerată ecologică.²⁵

În plus față de pragurile POP stabilite pentru deșeuri, Regulamentul POP stabilește valori limită pentru substanțele POP din substanțele, amestecurile sau articolele care sunt fabricate, introduse pe piață și utilizate în UE (valorile limită din anexa I pentru UTC). În plus, produsele noi fabricate din materiale reciclate, cum ar fi materialele plastice reciclate care au atins statutul de "End-of-Waste", trebuie să îndeplinească cerințele privind concentrația UTC pentru substanțele POP din produse stabilite în anexa I la Regulamentul POP. Produsele care nu respectă cerințele Regulamentului POP nu pot fi introduse pe piață.

FIGURA 3. Cadrul de reglementare pentru gestionarea substanțelor chimice pe parcursul ciclului de viață al produsului

²⁵ UNEP 2019a. Orientări tehnice generale privind gestionarea ecologică a deșeurilor care constau în, conțin sau sunt contaminate cu poluanți organici persistenti. Conferința părților la Convenția de la Basel privind controlul mișcărilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și eliminarea acestora, a paisprezecea reuniune Geneva, 29 aprilie-10 mai 2019. UNEP/CHW.14/7/Add.1/Rev.1.

Directiva 2011/65/UE privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (EEE) (**Directiva RoHS**) limitează utilizarea substanțelor periculoase în echipamentele electrice și electronice. Scopul acesteia este de a contribui la protecția sănătății umane și la recuperarea și eliminarea ecologică a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE). Directiva RoHS se aplică pentru echipamentele electrice și electronice introduse pe piața UE (cu anumite excepții), atât pentru produsele importate, cât și pentru cele fabricate la nivel național. Substanțele restricționate în cadrul RoHS sunt: Pb (0,1 %), Cd (0,01 %), Hg (0,1 %), Cr VI (0,1 %), PBB (0,1 %), PBDE (0,1 %), DEHP (0,1 %), BBP (0,1 %), DBP (0,1 %), DIBP (0,1 %), DIBP (0,1 %). Unul dintre motivele care stau la baza directivei este sprijinirea economiei circulare și pentru a preveni efectele negative în etapa de gestionare a deșeurilor. În special în cazul metalelor și materialelor plastice reciclate, valorile maxime de concentrație și scutiile joacă un rol crucial pentru fluxurile de materiale secundare destinate reutilizării în EEE. Directiva RoHS influențează posibilitățile de utilizare a materialelor reciclate în producția de echipamente electrice și electronice, deoarece face necesară cunoașterea conținutului deșeurilor. De exemplu, reciclatorii de materiale plastice pot avea probleme în identificarea tuturor substanțelor posibile prezente în materialele plastice. Deoarece multe restricții privind substanțele din cadrul POP și REACH conțin excluderi ale domeniului de aplicare pentru EEE, restricțiile RoHS sunt aplicabile și derogările acestora pot fi relevante: Articolul 4 alineatele (4) și (5) prevede mai multe derogări de la restricțiile privind substanțele care reflectă principiul "repararea așa cum a fost produsă". Scopul acestor derogări este de a facilita repararea și reutilizarea EEE și, prin urmare, de a contribui la obiectivele UE privind eficiența resurselor și economia circulară. Articolul 4 alineatul (6) din directivă permite derogări limitate în timp și specifice pentru aplicațiile enumerate în anexele III și IV, cărora nu li se aplică restricțiile privind substanțele.²⁶

²⁶ Dacă aveți nevoie de informații suplimentare, sunt disponibile două studii recente de sprijin privind Directiva RoHS: Comisia Europeană, Direcția Generală Mediu, Sprijin pentru evaluarea Directivei 2011/65/UE privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice : raport final, Oficiul pentru Publicații, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2779/89335>; Comisia Europeană, Direcția Generală Mediu, Gustavsson, N., Bruijne, E., Berlinghof, T., et al., Study to support the assessment of impacts associated with the general review of Directive 2011/65/EU (RoHS Directive) : final report, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2023, <https://data.europa.eu/doi/10.2779/809625>.

CASETA 6. Un exemplu italian de conformitate cu regulamentele REACH și POP: Recuperarea deșeurilor de plastic din DEEE.

Autoritatea competentă din Italia a primit o cerere de evaluare, de la caz la caz, a deșeurilor finale pentru plasticul obținut din deșeuri electrice și electronice mărunțite și sortate. În prezent, nu sunt disponibile criteriile la nivelul UE sau naționale. Tehnologia instalației va permite separarea diferiților polimeri de plastic (cum ar fi PP, ABS, PS) prin diferite proceduri de sortare fizică.

Materialele plastice care intră în componența echipamentelor electrice și electronice (EEE) pot conține substanțe ignifuge bromurate, dintre care unele sunt incluse în Regulamentul POP. Mai exact, regulamentul actual include limite pentru următorii compuși: PBDE, HBDE și HBCD. Respectarea acestor limite a fost stabilită ca standard de mediu.

(condiție prevăzută la articolul 6 din DCD) în avizul tehnic obligatoriu elaborat de APM regională competentă în favoarea autorității de autorizare.

Operatorul a prezentat un studiu pentru a evalua necesitatea de a înregistra produsul în conformitate cu Regulamentul REACH. Mai exact, operatorul a evaluat posibila aplicare a scutirii prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (d). Prin analiza chimică s-a demonstrat similitudinea monomerilor conținuți în materialele plastice recuperate cu materia primă comună a plasticului, deja înregistrată și utilizată pentru producția de EEE.

În plus, operatorul a demonstrat că informațiile solicitate la articolele 31 și 32 din Regulamentul REACH au fost disponibile pentru instalația de recuperare și a propus elaborarea unor fișe de siguranță pentru fiecare polimer de plastic recuperat.

4 Cerințe de bază ale Regulamentului REACH

4.1 Înregistrare în conformitate cu Regulamentul REACH

4.1.1 Înregistrarea

Producătorii²⁷ și importatorii vor trebui să obțină informații privind substanțele pe care le fabrică sau le importă și să utilizeze aceste informații pentru a evalua riscurile care decurg din fabricarea și utilizarea substanțelor și pentru a se asigura că aceste riscuri sunt controlate.

Pentru substanțele fabricate sau importate în cantități de o tonă pe an, sau mai mult, pentru fiecare

²⁷ ECHA 2010, p. 10: Din motive de consecvență și de aplicabilitate a abordării, toate formele de recuperare, inclusiv prelucrarea mecanică, sunt considerate ca fiind un proces de fabricație ori de câte ori, după ce au fost supuse uneia sau mai multor etape de recuperare, au ca rezultat generarea uneia sau mai multor substanțe ca atare sau într-un amestec sau într-un articol care au încetat să mai fie deșeuri.

Întreprindere, informațiile și evaluarea trebuie să fie demonstrate într-un dosar de înregistrare transmis către ECHA. Această obligație se aplică substanțelor ca atare, în amestecuri sau în articole, în care substanța este destinată să fie eliberată în condiții normale sau în condiții de utilizare previzibile în mod rezonabil.

Înregistrarea are ca scop definirea și caracterizarea identității substanței, identificarea proprietăților periculoase pentru comunicarea pericolelor, identificarea și cuantificarea proprietăților periculoase pentru evaluarea riscurilor, precum și obținerea parametrilor necesari pentru evaluarea expunerii și caracterizarea riscurilor. Înregistrarea se realizează cu ajutorul unui dosar care este transmis în format electronic de către solicitantul înregistrării și constă în două părți principale: 1) un dosar tehnic și 2) un raport de securitate chimică (CSR). Dosarul tehnic este obligatoriu pentru toate substanțele supuse obligației de înregistrare, în timp ce CSR este necesar doar dacă solicitantul înregistrării fabrică sau importă o substanță în cantități de 10 tone sau mai mult pe an.

4.1.2 Ce este o substanță?

Substanțele care fac obiectul înregistrării pot fi împărțite, în linii mari, în două categorii: substanțe bine definite și substanțe cu compoziție necunoscută sau variabilă, produse de reacție complexe sau materiale biologice (UVCB)²⁸. Prima categorie se referă la substanțele cu o compoziție care poate fi definită cantitativ și calitativ, iar solicitantul înregistrării este în măsură să furnizeze o specificație chimică a constituenților.

Solicitantul înregistrării va putea identifica toți constituenții, acoperind compoziția până la 100%. Pentru a decide dacă acesta trebuie considerat monoconstituent sau multiconstituent, se aplică așa-numitele reguli "80%- 20%" și "80%-10%". În cazul în care un constituent este prezent într-o concentrație de cel puțin 80% (g/g), iar impuritățile nu reprezintă mai mult de 20% (g/g), substanța va fi considerată monoconstituent. Substanțele cu mai mult de un component principal prezente într-o concentrație cuprinsă între 10% și 80% (g/g), este considerată ca fiind o substanță multiconstituent.

Substanțele UVCB au un număr mare de constituenți sau compoziția este necunoscută într-o măsură semnificativă, sau variabilitatea compoziției este mare sau imprevizibilă. În aceste cazuri, nu este posibilă o identificare clară bazată doar pe compoziția chimică. Diferite tipuri de substanțe pot fi grupate sub umbrela UVCB. În mod obișnuit, acestea ar trebui să fie identificate luând în considerare materialul de origine al substanței, cele mai relevante etape din timpul procesului de fabricație și alți parametri relevanți specifici cazului în cauză (pe lângă ceea ce se cunoaște despre compoziția lor chimică). Este recunoscut faptul că vor exista cazuri limită între substanțele bine definite și substanțele UVCB; de exemplu, substanțele care sunt produse prin reacții între mai mulți constituenți, fiecare dintre aceștia aflându-se într-o gamă largă, sau produse de reacție cu o compoziție variabilă și puțin previzibilă.²⁹

²⁸ UVCB nu este un termen din textul legislației, dar este menționat în anexe și în documentele de orientare.

²⁹ ECHA 2017. Ghid pentru identificarea și denumirea substanțelor în conformitate cu REACH și CLP. ECHA-16-B-37.1-RO

Pe lângă substanțe, există și amestecuri și articole care trebuie luate în considerare în procesul de înregistrare. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din REACH, un amestec este definit ca fiind "un amestec sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe". Amestecurile nu sunt înregistrate ca atare, dar, întrucât sunt compuse din două sau mai multe substanțe, substanțele din amestec vor trebui să fie înregistrate.

Articolul 3 alineatul (3) din REACH definește "articolul" ca fiind "un obiect căruia, în timpul producției, i se dă o formă, o suprafață sau un aspect special care îi determină funcția într-o măsură mai mare decât compoziția sa chimică. La fel ca și amestecurile, articolele nu sunt înregistrate ca atare. Cu toate acestea, substanțele care sunt incluse în articol trebuie înregistrate atunci când substanța este destinată să fie eliberată în condiții normale și previzibile în mod rezonabil de utilizare a articolului în cantități mai mari de 1 tonă pe an.

În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul REACH, toți producătorii și importatorii trebuie să notifice ECHA privind substanțele enumerate pe lista substanțelor candidate pentru o eventuală includere în anexa XIV (Lista substanțelor care fac obiectul autorizării) care sunt prezente în articolele lor, dacă: 1) substanța este prezentă în aceste articole relevante în cantități care totalizează peste o tonă pe an și 2) substanța este prezentă în articolele lor relevante peste o concentrație de 0,1 % din greutate.

Societățile trebuie să notifice în termen de cel mult șase luni de la includerea substanței în lista substanțelor candidate. Această notificare nu este necesară atunci când: 1) producătorul sau importatorul unui articol poate exclude expunerea oamenilor și a mediului la substanța respectivă în condiții normale sau în condiții de utilizare a articolului, inclusiv în cazul eliminării acestuia, care sunt normale sau previzibile în mod rezonabil (în aceste cazuri, producătorii și importatorii vor da instrucțiuni corespunzătoare destinatarului articolului) și 2) substanța a fost deja înregistrată de un producător sau importator în UE pentru utilizarea respectivă.

4.1.3 Obligațiile solicitantului înregistrării

Regulamentul REACH prevede că fiecare substanță care este fabricată în SEE sau importată în SEE în cantități de 1 tonă sau mai mult trebuie înregistrată. În procesul care conduce la înregistrarea REACH, producătorii și importatorii vor trebui să obțină informații privind substanțele pe care le fabrică sau le importă și să utilizeze aceste informații pentru a evalua riscurile care decurg din fabricarea și utilizarea substanțelor și pentru a se asigura că aceste riscuri sunt controlate.

Înainte de înregistrare, solicitantul potențial al înregistrării are obligația de a pregăti și de a trimite o cerere de informații la ECHA pentru a verifica dacă a fost deja depusă o înregistrare pentru aceeași substanță. La pregătirea cererii de informații, trebuie acordată o atenție deosebită informațiilor privind

https://echa.europa.eu/view-article/-/journal_content/title/guidance-for-identification-and-naming-of-substances-under-%20reach-and-clp

identitatea substanței, care trebuie să conțină informațiile specificate în secțiunea 2 din anexa VI la REACH. Cerințele precise privind informațiile pot diferi în funcție de informațiile disponibile privind proprietățile intrinseci, precum și de tonaj, utilizare și expunere. Aceste informații trebuie să fie complete și să descrie în mod clar substanța fabricată sau importată. În cazul în care aceeași substanță nu a fost înregistrată anterior, ³⁰ECHA informează potențialul solicitant al înregistrării în consecință. În cazul în care aceeași substanță a fost înregistrată anterior, ECHA informează potențialul solicitant al înregistrării cu privire la informațiile de contact ale solicitanților anteriori și la rezumatele relevante sau rezumatele studiilor solide deja transmise de aceștia. Studiile care implică animale vertebrate nu se repetă și trebuie să fie împărtășite cu solicitantul potențial al înregistrării în condiții convenite. Pentru astfel de cazuri, poate exista un forum de schimb de informații despre substanțe (SIEF). După ce se stabilește contactul cu SIEF, noul solicitant al înregistrării trebuie să stabilească similitudinea substanței între noua substanță și cea deja înregistrată. ECHA a publicat ghidul privind schimbul de date în temeiul Regulamentului REACH.

În cazul în care un dosar de înregistrare a fost depus și dacă lipsesc informații, solicitantul de înregistrare va trebui să retrimite un dosar complet într-un termen specificat. Solicitantul înregistrării este responsabil de menținerea la zi a înregistrării. Acest lucru este necesar, de exemplu, atunci când solicitantul de înregistrare modifică compoziția substanței, crește volumul de producție sau primește informații suplimentare legate de clasificarea și etichetarea substanței.

CASETA 7. Exemplu de substanțe UVCB și de înregistrare

Multe operațiuni de recuperare produc amestecuri (de exemplu, plastic, cauciuc) și substanțe UVCB în loc de substanțe individuale. De exemplu, uleiul de șisturi este o substanță UVCB și este înregistrat în conformitate cu REACH printr-un dosar de înregistrare comun. Unul dintre solicitanții înregistrării comune a dorit să adauge așchii de anvelope în procesul de producție a uleiului de șist. O notificare PPORD a fost transmisă la ECHA.

În ceea ce privește dosarul de înregistrare REACH al uleiului de șist deja înregistrat, substanțele de intrare s-au schimbat și a fost evaluată necesitatea de a actualiza dosarul. Evaluarea a concluzionat că modificările aduse compoziției uleiului de șisturi ca urmare a adăugării de așchii de anvelope s-au încadrat în limitele de variabilitate permise pentru substanțele UVCB. Profilul de pericol al uleiului de șist nu s-a modificat și nu a fost necesară actualizarea dosarului.

Cu toate acestea, solicitanții înregistrării dosarului de înregistrare în comun au ajuns în paralel la concluzia că substanțele nu mai sunt aceleași, deoarece au fost luate în considerare mai multe condiții la evaluarea similitudinii unei substanțe UVCB între solicitanții înregistrării în dosarul comun.

³⁰ ECHA 2022. Orientări privind schimbul de date. ECHA-22-H-16-EN.

<https://echa.europa.eu/regulations/reach/registration/data-sharing>

4.1.4 Autorizări în temeiul Regulamentului REACH

În unele cazuri, materiile prime secundare pot necesita o autorizație REACH care să permită doar anumite utilizări specifice ale materialului. Cerința de autorizare trebuie să garanteze că riscurile generate de substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC) sunt controlate în mod corespunzător și că aceste substanțe sunt înlocuite progresiv cu substanțe sau tehnologii alternative adecvate. Substanțele care fac obiectul autorizării sunt enumerate în anexa XIV la Regulamentul REACH. Odată inclusă în această anexă, o substanță nu poate fi introdusă pe piață pentru o anumită utilizare sau utilizată după o anumită dată (așa-numita "dată de expirare"), cu excepția cazului în care societățile în cauză primesc o autorizație pentru utilizarea (utilizările) specifică (specifice) sau dacă se aplică o derogare în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul REACH. Autorizațiile sunt acordate de către Comisie, după obținerea avizului Comitetului pentru evaluarea riscurilor și al Comitetului pentru analiză socio-economică din cadrul ECHA. Cererile de autorizare pot fi depuse de către producătorul (producătorii), importatorul (importatorii) și/sau utilizatorul (utilizatorii din aval) substanței, acoperind una sau mai multe utilizări și/sau o substanță sau un grup de substanțe. În plus, cererile pot fi depuse de entități juridice separate sau de un grup de entități juridice.

O autorizație poate fi acordată pe două baze: 1) riscul pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător, care rezultă din utilizarea unei substanțe, este controlat în mod corespunzător sau 2) se demonstrează că beneficiile socio-economice depășesc riscul pentru sănătatea umană sau pentru mediu care rezultă din utilizarea substanței și dacă nu există substanțe sau tehnologii alternative adecvate. Autorizarea pe baza beneficiilor socio-economice nu poate fi acordată atunci când solicitantul are la dispoziție alternative adecvate. Solicitantul trebuie să explice de ce consideră că există/nu există alternative adecvate și enumeră acțiunile, inclusiv termenele care ar fi necesare pentru a trece la substanțe sau tehnici alternative, în cazul în care ar fi disponibile pe piață alternative adecvate, dar care nu sunt încă pregătite pentru o înlocuire imediată.

CASETA 8. Exemplet de autorizatie REACH

Decizia de autorizare C(2014) 5551 final. Rolls-Royce plc a primit o autorizatie de utilizare a ftalatului de bis(2-etilhexil) (DEHP, nr. CE: 204-211-0, nr. CAS: 117-81-7) pe baza faptului ca riscul este controlat in mod adecvat in conformitate cu articolul 60 alineatul (2) din REACH. In plus, Comisia a declarat ca "(t) nu exista alternative adecvate in prezent si ca se cauta alternative fezabile din punct de vedere tehnic in cadrul unui program de cercetare de 5-10 ani". Autorizatia a fost acordata la 7th august 2014 si urma sa expire la 21 februarie 2022. Decizia a acordat autorizatia pentru ca DEHP sa fie utilizat la prelucrarea unei formule de oprire care contine DEHP in timpul lipirii prin difuzie si fabricarii paletelor de ventilator pentru motoare de aviatie.

Decizia de autorizare C(2017) 3454. Arlanxeo Netherlands B.V. a primit o autorizatie de utilizare a dicromatului de sodiu (nr. CE 234-190-3, nr. CAS 7789-12-0 10588-01-9) pe baza socioeconomica.

Comisia a declarat ca "beneficiile socio-economice depasesc riscurile pentru sanatatea umana care decurg din utilizarea substantei si nu exista substante sau tehnologii alternative adecvate din punct de vedere al fezabilitatii economice". Autorizatia a fost acordata la 19 mai 2017 si urma sa expire la 21 septembrie 2029.

Decizia a acordat autorizatia de utilizare a bicromatului de sodiu ca inhibitor de coroziune in sistemele de racire profunda cu absorbtie de amoniac.

4.1.5 Restricții în conformitate cu Regulamentul REACH

Restricțiile REACH sunt un instrument de protecție a sănătății umane și a mediului împotriva riscurilor inacceptabile prezentate de substanțele chimice. În mod normal, acestea sunt utilizate pentru a limita sau interzice fabricarea, introducerea pe piață (inclusiv importurile) sau utilizarea unei substanțe, dar pot impune orice condiție relevantă, cum ar fi solicitarea de măsuri tehnice sau de etichete specifice. O restricție se poate aplica, de asemenea, oricărei substanțe care nu necesită înregistrare, de exemplu, substanțele fabricate sau importate sub o tonă pe an sau anumiți polimeri. Intermediarii izolați la fața locului, substanțele utilizate în cercetare și dezvoltare, și substanțele care prezintă riscuri pentru sănătatea umană doar în cazul utilizării lor în produsele cosmetice sunt exceptate de la restricțiile REACH. Anexa XVII la Regulamentul REACH include toate restricțiile adoptate în cadrul REACH și al legislației anterioare, Directiva 76/769/CEE. Fiecare intrare din anexă prezintă o substanță sau un grup de substanțe, sau o substanță dintr-un amestec și condițiile de restricție aferente.

Regulamentul REACH stabilește restricții cu privire la anumite substanțe permise în materialele recuperate (articolele 67-73). De exemplu, este în vigoare o restricție privind conținutul de Cd din plastic. Conținutul de cadmiu permis în plasticul reciclat (0,1%) este mai mare decât în plasticul nou (0,01%). O restricție similară pentru plumb (Pb) este în curs de aplicare.

CASETA 9. Exemplu olandez de evaluare a restricțiilor, emis de o hotărâre juridică privind deșeurile de granule de PVC.

Ministerul Infrastructurii și Gospodăririi Apelor a emis hotărârea judecătorească în care, într-un caz specific, Ministerul Infrastructurii și Mediului și-a dat avizul cu privire la faptul că un material este sau nu este deșeu.

Hotărârea legală este destinată să sprijine evaluările și deciziile organului de conducere care este autoritatea competentă privind activitățile societăților. Hotărârea juridică nu este o decizie în sensul Legii generale a dreptului administrativ și se aplică doar situației și societății care a solicitat hotărârea juridică. O hotărâre juridică privind deșeurile finale de granule de PVC a fost publicată la 31 ianuarie 2018. Un operator produce reciclat de PVC, care este obținut din diverse deșeuri de PVC dur și este utilizat ulterior ca materie primă pentru producția de tuburi cu trei straturi pentru drenaj interior și exterior. A fost evaluată conformitatea cu REACH, datorită conținutului de cadmiu și plumb din granulatul de PVC. Pentru cadmiu, restricțiile sunt stabilite în anexa XVII la REACH. Se prevede o interdicție generală de utilizare a cadmiului "în amestecuri și articole, produse din următorii polimeri organici sintetici [...] polimeri sau copolimeri de clorură de vinil (PVC)". Prin derogare, o astfel de interdicție nu ar trebui să se aplice "amestecurilor și articolelor care conțin PVC recuperat, dacă concentrația de cadmiu (exprimată ca Cd metallic) nu depășește 0,1 % din greutatea materialului plastic în următoarele aplicații din PVC rigid [...] țevi pentru apă nepotabilă, dacă PVC-ul recuperat este utilizat în stratul intermediar al unei țevi multistrat și este acoperit în întregime cu un strat de PVC nou produs". Granulatul de PVC care a ajuns la finalul procesului de eliminare a deșeurilor a fost conform cu limita de 0,1% pentru cadmiu.

Pentru plumbul din PVC nu exista o limită legală prevăzută în Regulamentul REACH la acel moment. Valoarea limită a plumbului în produsele din PVC reciclat propusă de ECHA a fost de 1%, iar granulele de PVC ca deșeu final au fost conforme cu această limită.

4.1.6 Informații privind substanțele SVHC și baza de date SCIP

Substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC) sunt substanțe chimice care au efecte grave asupra sănătății umane sau asupra mediului. SVHC includ, de exemplu, substanțe cancerigene, mutagene, toxice pentru reproducere sau persistente, bioacumulabile și toxice sau care au proprietăți de perturbare endocrină.

Pe baza criteriilor specificate în Regulamentul REACH, se stabilește o listă de substanțe SVHC candidate, care este publicată de ECHA. Odată ce o substanță este adăugată pe lista substanțelor candidate, REACH impune producătorilor și importatorilor de articole obligația imediată de a declara substanțele, dacă acestea sunt prezente. Articolul 33 alineatul (1) prevede că producătorii și importatorii de articole (produse) au obligația de a-și notifica clienții cu privire la prezența în produsele lor a substanțelor SVHC care depășesc 0,1% din greutate și de a furniza instrucțiuni privind utilizarea în siguranță a produsului.

În 2018, DCD a fost modificată și a fost introdus un nou articol 9 alineatul (1) litera (i) care impune tuturor furnizorilor de articole să notifice ECHA dacă articolele lor conțin orice SVHC în proporție de peste 0,1 % din greutate. Aici este relevant să subliniem faptul că articolele rămân articole atunci când sunt încorporate în așa-numitele "obiecte complexe" și că obligația de notificare se aplică tuturor actorilor din lanțul de aprovizionare, nu doar producătorilor și importatorilor. De exemplu, într-o bicicletă, un singur șurub este considerat un articol și, prin urmare, dacă acel șurub conține orice SVHC în proporție de peste 0,1 % din greutate, furnizorii săi au obligația de a notifica ECHA.

Datele urmează să fie colectate în așa-numita bază de date SCIP [Substanțe îngrijorătoare în articole ca atare sau în obiecte complexe (produse)], cu scopul de a furniza informații privind prezența substanțelor SVHC operatorilor de tratare a deșeurilor și consumatorilor. ECHA publică informațiile primite pe site-ul său web. Prin urmare, utilitatea și acuratețea depind în mare parte de companiile care prezintă datele în mod transparent în notificările SCIP. În plus, notificarea SCIP ajută doar la identificarea substanțelor SVHC, care constituie o mică parte din substanțele care prezintă motive de îngrijorare. Informațiile pot fi căutate în baza de date SCIP pe baza următoarelor categorii de căutare: identitatea articolului, categoria articolului, categoria de material și amestec, SVHC(uri), motiv de îngrijorare/motivul includerii și numărul SCIP.

Disponibilitatea îmbunătățită a datelor din baza de date SCIP contribuie la asigurarea unor cicluri de materiale mai sigure, dar, ca atare, nu stabilește obligații legale pentru reducerea riscurilor chimice din produse. Aceste obligații sunt prevăzute în alte acte legislative. Cu toate acestea, SCIP garantează că informațiile privind articolele care conțin substanțe din lista substanțelor candidate sunt disponibile pe tot parcursul ciclului de viață al produselor și materialelor, inclusiv în stadiul de deșeuri. Informațiile din baza de date sunt apoi puse la dispoziția operatorilor de deșeuri și a consumatorilor. Baza de date este un instrument bazat pe internet pe site-ul ECHA: <https://echa.europa.eu/scip-database>.

5 Scutiri de la obligațiile de bază ale Regulamentului REACH

5.1 Subprodus scutire

Un obiect considerat subprodus în conformitate cu DCD face, în principiu, obiectul Regulamentului REACH, deoarece dispozițiile de excludere de la articolul 2 alineatul (2) din REACH se aplică numai "deșeurilor", iar

subprodusele în sensul DCD nu sunt deșeuri. În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) și cu anexa V la Regulamentul REACH, subprodusele sunt exceptate de la obligația de înregistrare, cu excepția cazului în care sunt importate sau introduse pe piață ele însele, datorită faptului că înregistrarea este considerată inadecvată sau inutilă. Trebuie remarcat faptul că, deși anexa V include o scutire de la obligația de înregistrare în ceea ce privește "subprodusele", termenul "subproduse" este definit la articolul 5 din DCD și nu în Regulamentul REACH. Deoarece subprodusele care sunt importate sau introduse pe piață sunt ele însele supuse înregistrării REACH, majoritatea subproduselor sunt tratate în mod similar cu substanțele "normale" din perspectiva Regulamentului REACH. Prin urmare, numai subprodusele care fie nu sunt introduse pe piață, fie sunt transformate ulterior într-o substanță (sau substanțe) diferită(e) înainte de a fi introduse pe piață, sunt exceptate de la înregistrare.

CASETA 10. Exceptarea subproduselor inclusă în Regulamentul REACH.

Articolul. 2 (7)(b)

2. Prezentul regulament nu se aplică: [...]

7. Sunt exceptate de la aplicarea titlurilor II, V și VI următoarele: [...]

(b) substanțele reglementate de anexa V, deoarece înregistrarea este considerată inadecvată sau inutilă pentru aceste substanțe, iar scutirea lor de la aceste titluri nu aduce atingere obiectivelor prezentului regulament.

ANEXA V. Derogări de la obligația de înregistrare în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) [...]

5. Subprodusele, cu excepția cazului în care acestea sunt importate sau introduse pe piață.

În practică, scutirea pentru subproduse poate fi luată în considerare atunci când un subprodus este utilizat direct în același proces de producție sau când este livrat unui alt proces de producție fără a fi comercializat. Cu toate acestea, aplicarea juridică a acestei scutiri trebuie evaluată de la caz la caz. "Introducerea pe piață", conform REACH [articolul 3 alineatul (12)], "înseamnă furnizarea sau punerea la dispoziția unei terțe părți, cu titlu oneros sau gratuit. Importul este considerat a fi introducere pe piață." Prin urmare, nu este nevoie de o plată pentru a se considera că ceva este introdus pe piață. Factorul cheie în acest caz este de a determina dacă produsul secundar va fi livrat unei terțe părți sau nu.

Chiar dacă subprodusul este scutit de obligația de înregistrare în temeiul Regulamentului REACH, acest lucru nu îl scutește de alte dispoziții ale legislației privind substanțele chimice. De exemplu, acestea pot fi supuse autorizării și restricțiilor în temeiul Regulamentului REACH, precum și obligațiilor prevăzute în Regulamentul CLP.

CASETA 11. Exemple de scutire a subproduselor

Finlanda. Crusta nisipoasă separată în urma prelucrării apelor cu conținut de solide din curtea fabricii de cherestea și crusta de curățare a curții, adică nisipul din scoarță, sunt clasificate ca fiind un produs secundar al procesului de producție în autorizația de mediu. Acest nisip de scoarță are o utilizare bine stabilită ca ameliorator de sol atunci când îndeplinește cerințele de calitate stabilite pentru amelioratori de sol în regulamentul național finlandez privind îngrășămintele. Nisipul din scoarță este potrivit ca mulci sau pentru pregătirea solului. Nisipul din scoarță este generat ca parte esențială a procesului de producție autorizat și, în ansamblu, nu are un impact negativ asupra mediului. Prin urmare, acesta îndeplinește criteriile legislației privind deșeurile pentru clasificarea ca subprodus (secțiunea 5 a din Legea națională privind deșeurile). Nisipul din scoarță este, de asemenea, potrivit pentru producția de energie. În conformitate cu Regulamentul REACH, subprodusele sunt scutite de înregistrare, cu excepția cazului în care sunt importate sau introduse pe piață. Regulamentul definește "introducerea pe piață" după cum urmează: furnizarea sau punerea la dispoziția unei terțe părți, cu titlu oneros sau gratuit. În cazul în care nisipul din scoarță de copac este utilizat pentru producerea de energie în cadrul operațiunilor proprii ale întreprinderii, nu este necesară înregistrarea acestuia. În cazul în care nisipul din scoarță este livrat pentru a fi utilizat ca balsam de sol, acesta trebuie să îndeplinească cerințele regulamentului REACH și legislația privind îngrășămintele, deoarece este introdus pe piață ca atare. Regulamentul REACH include, de asemenea, o excepție pentru substanțele care apar în natură dacă nu sunt modificate chimic (anexa V, punctul 8). Deși această excepție nu a fost luată în considerare în cazul exemplificat, acest tip de abordare ar putea fi luat în considerare într-un caz similar.

Slovenia. Zgura EAF-C (zgura de cuptor electric) este produsă în cuptorul cu arc electric în timpul producției de oțeluri nealiate cu carbon. Se mai numește și "zгурă neagră de oțel". Se utilizează ca agregat în straturile de uzură din asfalt. În procesul de producție, cuptorul cu arc electric este umplut cu deșeuri de oțel sau fier și unde deșeurile intră în contact cu electrozii de grafit și cu căldura. Apoi, în cuptor se adaugă aditivi precum varul și oxigenul care leagă impuritățile în zgură. Din fiecare tonă de deșeuri de oțel obținută se produc între 120 și 150 kg de zgură. După ce zgura este turnată din cuptor, aceasta este răcită și îmbătrânită într-un mod specific pentru a obține o duritate ridicată și o rugozitate pe termen lung, precum și o stabilitate volumetrică adecvată a zgurii. Agregatul din zgură se obține prin concasare, cernere și separare magnetică.

Compania slovenă care produce această zgură a înregistrat-o în conformitate cu Regulamentul REACH împreună cu Consorțiul pentru industria siderurgică din Europa. În cazul în care zgura este considerată un produs secundar (în conformitate cu articolul 5 din Directiva privind deșeurile) și este introdusă pe piață ca atare, aceasta trebuie să fie înregistrată în conformitate cu Regulamentul REACH pentru un scop specific de utilizare. În plus, dacă zgura este destinată utilizării în industria construcțiilor, aceasta trebuie să îndeplinească, de asemenea, cerințele care decurg din legislația privind produsele pentru construcții. Zgura poate fi utilizată în construcția de drumuri – ca pietriș, ca aditiv în producția de ciment, ca liant pentru beton și alți lianți hidraulici, pentru stabilizare și solidificare etc.

5.2 Recuperare scutire

În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (d) (așa-numita scutire de recuperare), nu este necesară înregistrarea substanțelor recuperate în UE-SEE, dacă substanța rezultată în urma procesului de recuperare este aceeași cu o substanță care a fost deja înregistrată (în proporție de minim 80%), iar informațiile prevăzute la articolele 31 sau 32 referitoare la substanța care a fost înregistrată în conformitate cu titlul II sunt disponibile pentru unitatea care efectuează recuperarea. Aceasta se referă la conceptul de "sfârșit de deșeu", astfel cum este definit la articolul 6 din DCD. Materialele care sunt recuperate, dar care sunt încă deșeuri, nu sunt considerate substanțe, amestecuri și articole în conformitate cu REACH și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare. Entitatea juridică care efectuează recuperarea finală trebuie să verifice dacă substanța recuperată este scutită de înregistrare.

Există două condiții pentru "scutirea pentru recuperare": 1) "**similitudinea**" dintre substanța recuperată și substanța deja înregistrată și 2) **disponibilitatea informațiilor** referitoare la substanța respectivă, care a fost deja înregistrată de o altă companie. În cazul în care ambele condiții sunt îndeplinite, operatorul de recuperare nu este obligat să: 1) să realizeze un scenariu de expunere pentru utilizarea substanței recuperate, 2) să înregistreze substanța recuperată sau 3) să notifice utilizarea substanței recuperate. ECHA subliniază în ghidul său privind înregistrarea că "dacă, din anumite motive, aceeași substanță nu a fost înregistrată în etapa de fabricație sau de import, substanța recuperată trebuie să fie înregistrată".³¹

Evaluarea "similitudinii" este în mâinile operatorului de recuperare, iar similitudinea nu este confirmată sau verificată de ECHA. În cadrul evaluării, operatorii de recuperare trebuie să identifice substanțele. Ca regulă generală, orice producător de deșeuri finale se consideră un potențial solicitant de înregistrare (până la proba contrarie) și, prin urmare, ar avea obligația de a se interesa de la ECHA dacă a fost deja depusă o înregistrare pentru aceeași substanță (articolul 26 din Regulamentul REACH). În cazul în care operatorul de recuperare poate fi sigur de identitatea substanței și se poate confirma că substanța a mai fost înregistrată anterior, nu ar fi necesară o anchetă la ECHA. Cu toate acestea, solicitarea de informații la ECHA reprezintă o oportunitate care poate fi utilizată pentru a conecta operatorul de recuperare cu FEIS sau cu consorțiul din dosarul de înregistrare, dacă nu este clară similitudinea dintre substanța recuperată și cea înregistrată sau dacă este dificil de conectat cu solicitantul principal al înregistrării, de exemplu, dacă nu se află în aceeași țară. În practică, este posibil ca inspectorul să fie nevoit să evalueze informațiile privind identitatea substanței și să decidă dacă este dovedită similitudinea cu o substanță deja înregistrată. Cu toate acestea, inspectorul nu ar trebui să aibă sarcina de a dovedi similitudinea, ci este responsabilitatea operatorului de recuperare să se asigure că toate informațiile necesare sunt disponibile pentru a dovedi similitudinea și, de

³¹ ECHA 2021: Orientări privind înregistrarea. ECHA-21-G-05-EN, p. 32.

https://echa.europa.eu/documents/10162/2324906/registration_en.pdf/de54853d-e19e-4528-9b34-8680944372f22c3706113c7d?t=1525879053278

asemenea, dreptul legal (de proprietate) de a utiliza datele pentru substanțele deja înregistrate.

Decizia trebuie să se bazeze pe similitudinea principalilor constituenți: informațiile despre impurități nu afectează, în principiu, similitudinea. Caracterul similar al substanței trebuie evaluat în conformitate cu criteriile stabilite în ghidul ECHA³² pentru identificarea și denumirea substanțelor în conformitate cu REACH și CLP. În cazul în care substanța este modificată în timpul recuperării și substanța modificată nu a fost înregistrată, nu se poate aplica scutirea de recuperare.³³ Aceleași numere EINECS³⁴ și CAS³⁵ pentru substanțe reprezintă un indicator pentru similitudinea substanței, dar nu determină similitudinea dintre substanțe. De asemenea, trebuie recunoscut faptul că variațiile în compoziție și în profilul de impurități, inclusiv o variație a procentului de impurități, nu înseamnă neapărat că substanțele sunt diferite. Acest lucru este și mai complicat în cazul substanțelor UVCB (de exemplu, substanțele recuperate din uleiurile uzate), deoarece acestea sunt în general identificate prin compoziția lor chimică, sursa (sau originea) lor și cele mai relevante etape efectuate în timpul prelucrării: Materiale sursă desubstanțele recuperate sunt, prin definiție, diferite de materialele virgine și, în multe cazuri, procesul de recuperare este, de asemenea, diferit de procesul original de producție.³⁶

În plus, operatorul de recuperare trebuie să se asigure că sunt disponibile informații despre substanța înregistrată, iar aceste informații trebuie să respecte normele privind furnizarea de informații în lanțul de aprovizionare: de exemplu, o fișă cu date de securitate (FDS) (cu scenariile de expunere anexate, dacă este cazul). Documentul de orientare al ECHA privind înregistrarea prevede că, pentru a aplica scutirea de recuperare, operatorul de recuperare trebuie să aibă la dispoziție: "informațiile conținute într-o fișă cu date de securitate - - -, sau, dacă substanța este furnizată publicului larg, informații suficiente pentru a le permite utilizatorilor să ia măsurile de protecție necesare sau, dacă nu este necesară o fișă cu date de securitate, informații privind orice autorizație sau restricție referitoare la substanță și alte informații relevante necesare pentru a identifica și aplica măsuri de gestionare a riscurilor, după caz".³⁷ Obținerea informațiilor privind substanța înregistrată necesită adesea ca operatorul de recuperare să plătească producătorului original al datelor. Nici Regulamentul REACH, nici documentele de orientare ale ECHA nu

³² ECHA 2017. Ghid pentru identificarea și denumirea substanțelor în conformitate cu REACH și CLP. ECHA-16-B-37.1-EN. https://echa.europa.eu/documents/10162/2324906/substance_id_en.pdf/ee696bad-49f6-4fec-b8b7-

³³ ECHA 2021: Orientări privind înregistrarea. ECHA-21-G-05-EN, p. 32. https://echa.europa.eu/documents/10162/2324906/registration_en.pdf/de54853d-e19e-4528-9b34-8680944372f2

³⁴ Inventarul european al substanțelor chimice existente în comerț.

³⁵ Un identificator numeric unic atribuit de Chemical Abstracts Service (CAS) fiecărei substanțe chimice.

³⁶ Forumul ECHA 2022. Raport privind proiectul pilot referitor la substanțele recuperate scutite de înregistrarea REACH. ECHA-22-R-07-EN.

³⁷ ECHA 2021: Orientări privind înregistrarea. ECHA-21-G-05-EN, p. 32–33. https://echa.europa.eu/documents/10162/2324906/registration_en.pdf/de54853d-e19e-4528-9b34-8680944372f2

specifică forma în care aceste informații trebuie să fie puse la dispoziția societății care efectuează recuperarea.

Deși derogarea pentru recuperare a necesitat existența unei substanțe deja înregistrate care să fie considerată suficient de "identică" cu materialul de recuperare, derogarea pentru recuperare nu este legată de volumul sau de scopurile de utilizare ale înregistrării inițiale. Prin urmare, un recuperator care introduce pe piață o substanță recuperată care prezintă motive de îngrijorare, utilizând derogarea pentru recuperare, pentru o utilizare care nu este identificată în înregistrarea (înregistrările) originală (originale), nu poate demonstra, prin intermediul unei evaluări a securității chimice, că riscurile legate de utilizarea substanței sunt controlate.

Este important de subliniat faptul că cei care se recuperează și sunt scutiți de înregistrare pot utiliza substanța pentru o altă utilizare decât cea înregistrată, dar trebuie să furnizeze informații pentru o utilizare sigură. Operatorul de recuperare trebuie să țină cont de informațiile existente și trebuie să furnizeze măsuri adecvate de gestionare a riscurilor în FDS, dacă este necesar, sau, dacă nu este necesară FDS, să furnizeze informații suficiente privind utilizarea în siguranță a substanței recuperate.

Destinatarii substanțelor recuperate care au făcut obiectul exceptării de la recuperare de la articolul 2 alineatul (7) litera (d) nu vor primi, în general, un număr de înregistrare sau un scenariu de expunere pentru utilizările ulterioare în aval în cadrul noului lanț al ciclului de viață după ce a avut loc recuperarea de la producătorul substanței recuperate, ca parte a FDS.

Derogările generale se aplică și în cazul deșeurilor finale:

- 1) În conformitate cu art. 2 alineatul (7) litera (a), "*substanțele menționate în mod specific în anexa IV, deoarece se cunosc suficiente informații despre proprietățile intrinseci ale acestor substanțe pentru a se considera că acestea prezintă un risc minim*". De exemplu, pasta de celuloză (nr. EINECs 265-995-8) este inclusă în lista
- 2) În conformitate cu art. 2 alineatul (7) litera (b), "*substanțele reglementate de anexa V, deoarece înregistrarea este considerată inadecvată sau inutilă pentru aceste substanțe, iar exceptarea lor de la aceste titluri nu aduce atingere obiectivelor prezentului regulament*". De exemplu, "*următoarele substanțe care se găsesc în natură dacă nu sunt modificate chimic: minerale, minereuri, concentrate de minereuri, gaze naturale brute și prelucrate, petrol brut, cărbune*",³⁸ sau compost și biogaz.³⁹

³⁸ Articolul 3 alineatul (39) din REACH definește că o "substanță care apare în natură" înseamnă o substanță naturală ca atare, neprelucrată sau prelucrată numai prin mijloace manuale, mecanice sau gravitaționale, prin dizolvare în apă, prin flotație, prin extracție cu apă, prin distilare cu abur sau prin încălzire numai pentru a elimina apa, sau care este extrasă din aer prin orice mijloace.

³⁹ Pentru informații mai detaliate, a se vedea ECHA 2012. Orientări privind scutițiile din anexa V de la obligația de

3) **CASETA 12.** Câteva exemple de evaluare a conformității cu REACH în ghidul ECHA privind deșeurile și substanțele recuperate⁴⁰.

Mai jos este prezentat un scurt rezumat al evaluării conformității REACH pentru unele deșeuri finale.

1. Hârtie recuperată. Hârtia reciclată constă în principal din pastă de celuloză, care este enumerată în anexa V. Hârtia reciclată constând exclusiv din pastă de celuloză cu impurități fără funcție specifică în material va fi, prin urmare, scutită de obligațiile de înregistrare, de utilizator din aval și de evaluare.

2. Sticlă recuperată. Anumite tipuri de sticlă sunt exceptate prin includerea în anexa V, rubrica 11. Sticla reciclată poate conține alte componente, cum ar fi hârtie, clei, vopsea sau elemente străine, cum ar fi plastic, cauciuc, nisip, metale, pietre, ceramică. În cazul în care prezența lor în materialul recuperat este neintenționată, nu au o funcție specifică în material și sunt sub 20 %, atunci pot fi considerate **impurități**. Sticla recuperată constând exclusiv din tipuri de sticlă care respectă cerințele de exceptare din anexa V cu impurități, va fi, prin urmare, scutită de obligațiile de înregistrare, de utilizator din aval și de evaluare.

3. Metale recuperate. Nu există un mod unic de a evalua modul în care metalele recuperate pot respecta cerințele de înregistrare REACH. De exemplu, un deșeu de aliaj metalic mixt poate fi considerat ca o substanță cu impurități (dacă scopul recuperării este doar recuperarea unui metal principal) sau ca un amestec special, pentru care trebuie evaluate mai multe substanțe. Scutirea de la articolul 2 alineatul (7) litera (d) poate fi relevantă, precum și altescutiri (de exemplu, art. 2 alin. 2(5), 2(6), anexa V). Metalele recuperate pot, de asemenea, să intre direct în producția de articole în anumite condiții, în cazul în care îndeplinesc criteriile aplicabile de eliminare finală a deșeurilor.

În acest caz, nu se aplică alte cerințe de înregistrare, cu excepția cazului în care substanța este destinată să fie eliberată.

4. Uleiuri de bază recuperate. Uleiurile de bază recuperate sunt, de obicei, substanțe UVCB. Nu se poate aplica nicio altă excepție decât cea abordată la articolul 2 alineatul (7) litera (d) din REACH, astfel încât operatorul de recuperare ar trebui să aibă acces la informațiile necesare. Cu toate acestea, utilizările identificate ale uleiurilor de bază recuperate nu sunt întotdeauna aceleași cu cele menționate în înregistrările originale. În funcție de procesul de recuperare aplicat, aceste uleiuri de bază recuperate pot fi utilizate în continuare în același scop sau, dacă își pierd proprietățile de ulei lubrifiant, pot fi utilizate ca și combustibili. În această ultimă situație, se poate aplica, de asemenea, derogarea prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (d), dacă informațiile necesare sunt accesibile operatorului.

înregistrare. ECHA- 10-G-02-EN. https://echa.europa.eu/documents/10162/2324906/annex_v_en.pdf/8db56598-f7b7-41ba-91df-c55f9f626545

⁴⁰ ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-deșeuri-și-substanțe-recuperate>.

Unele indicații suplimentare privind posibila procedură de aplicare a derogării de la articolul 2 alineatul (7) litera (d) din REACH sunt prezentate în apendicele II la raportul suedez KEMI .⁴¹

CASETA 13. Orientări privind excepția de înregistrare pentru reciclare (traducere din suedeză în engleză).

Procedura propusă este următoarea.

1. Identificați ce substanțe sunt incluse în materialul reciclat.
 - a) Acest lucru poate fi realizat prin cartografierea fluxului de deșeuri și a conținutului chimic prin: elaborarea informațiilor de la producătorul produsului original și din alte surse disponibile.
 - b) În cazul în care fluxul de deșeuri este complicat, are un conținut necunoscut sau este supus unui proces avansat de reciclare, este posibil ca informațiile menționate mai sus să trebuiască să fie completate cu analize care să susțină ipotezele și concluziile formulate.
2. Identificați poluanții conținuți în materialul reciclat. O contaminare poate fi aplicată materialului de origine, dar poate fi ceva care nu afectează funcția materialului reciclat, de exemplu un pigment. Pietrișul, uleiul și alte materiale similare care nu au fost adăugate în mod intenționat pot fi, de asemenea, o contaminare. Vă rugăm să rețineți că contaminarea poate afecta clasificarea unei substanțe sau a unui amestec.
3. Verificați dacă substanța recuperată a fost înregistrată. Acest lucru se poate face prin căutarea în baza de date ECHA a subiectelor înregistrate: <https://echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances>.
4. Obțineți informații despre produs pentru substanța reciclată. Pentru substanțele clasificate ca fiind periculoase, există deja fișe cu date de securitate și posibile scenarii de expunere. Pentru substanțele care nu sunt clasificate ca fiind periculoase, numărul de înregistrare al substanței este, de obicei, suficient. Rețineți că o fișă cu date de securitate pentru amestecul sau polimerul original nu este suficientă. De asemenea, asigurați-vă că aveți dreptul de a utiliza informațiile. Nu uitați să documentați ceea ce faceți, astfel încât să fie disponibil sub supraveghere!

⁴¹ KEMI 2016. Återvunna ämnen - Rapport från ett tillsynsprojekt 2016. Tillsyn 10/16.

<https://www.kemi.se/en/publications/enforcement-reports/2016/enforcement-13-16-recovered-substances>. Anexele sunt disponibile doar în versiunea în limba suedeză.

CASETA 14. Exemple de scutire de valorificare în cazul deșeurilor finale

42

Țările de Jos. În primul caz, uleiul de piroliză obținut din anvelope auto uzate este o substanță recuperată în urma unui proces de recuperare a anvelopelor auto uzate. Substanța nu fusese înregistrată anterior. Prin urmare, articolul 2 alineatul (7) litera (d) nu era aplicabil, iar primul producător trebuia să înregistreze această substanță recuperată în conformitate cu titlul II. Formularea articolului 2 alineatul (7) litera (d) conduce la concluzia că, de acum înainte, pentru ceilalți producători, această substanță recuperată îndeplinește cerințele pentru a fi scutită de înregistrare: deoarece acum a fost înregistrată "înainte". Ulterior, într-un alt caz privind înregistrarea uleiului de piroliză provenit din anvelope auto uzate, ceilalți producători ai aceleiași substanțe recuperate pot solicita acum scutirea de înregistrare în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (d). Conform "Ghidului privind deșeurile și substanțele recuperate", utilizarea unei substanțe recuperate nu se limitează la utilizările identificate ale substanței "originale".⁴² Aceasta înseamnă că alți producători nu sunt limitați la utilizarea acestei substanțe ca intermediar.

Finlanda. Compania produce ulei reciclat din apa de santină a navelor. Apele de santină sunt un amestec de ulei și apă, care provine, de exemplu, din separarea păcurii grele sau ușoare utilizate ca combustibil pentru nave, spălarea rezervoarelor, scurgeri de motor și condens. Apa de santină poate conține, de exemplu, uleiuri hidraulice și uleiuri lubrifiante. Datorită particulelor metalice care se desprind de la motoare și rulmenți, materia primă conține, de asemenea, de exemplu, nichel, zinc și vanadiu. Calitatea materiei prime variază foarte mult, iar conținutul de ulei al apei de santină primite variază, conform estimărilor, între 5% și 45%. În procesul de recuperare, apa de santină este separată, astfel încât uleiul, apa și materiile solide sunt separate. Compoziția uleiului reciclat a fost determinată cu ajutorul aceluiași analize utilizate pentru a determina identitatea substanței unor uleiuri virgine similare. Compoziția uleiului reciclat a fost comparată cu identitatea substanței de păcură grea (CAS 270-675-6) determinată în cadrul procedurii de înregistrare în conformitate cu Regulamentul REACH. În urma comparației, s-a constatat că substanțele sunt similare în ceea ce privește compoziția lor chimică, iar uleiul reciclat este considerat "aceeași substanță" ca și păcura grea deja înregistrată [articolul 2 alineatul (7) litera (d) din Regulamentul REACH].

⁴² ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-deșeuri-și-substanțe-recuperate>.

Atunci când uleiul reciclat încetează să mai fie deșeu în conformitate cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, se obțin datele de siguranță în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul REACH (fișa cu date de siguranță și scenariile de expunere) pentru produs și se poate aplica o derogare în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (d). Dacă se preferă, substanța recuperată poate fi înregistrată. La utilizarea substanței trebuie să se țină seama, de asemenea, de orice restricție specifică substanței sau de alte restricții din Regulamentul REACH. similare care a fost deja înregistrată REACH.

În autorizația de mediu, a fost aprobat statutul de deșeu final al uleiului recuperat, astfel încât uleiul recuperat poate fi utilizat în cuptoarele de ciment și de var, precum și la uscarea termică a nămolului și la tratarea termică a terenurilor contaminate. Nu s-a aprobat statutul de deșeu care să înceteze de a mai fi utilizat ca și combustibil pentru stațiile de asfalt sau ca și combustibil pentru buncăre, de exemplu, din cauza faptului că uleiul recuperat nu este similar din punct de vedere al caracteristicilor tehnice cu păcura grea de pe piață, iar utilizarea uleiului reciclat ar produce mai multe emisii în aer decât alți combustibili similari, pe baza datelor privind calitatea uleiului. Astfel, atunci când se analizează criteriile de eliminare a deșeurilor, trebuie să se țină seama și de utilizarea preconizată a substanței și de impactul utilizării asupra mediului și sănătății, în ciuda faptului că similaritatea chimică a substanță la substanța virgină deja înregistrată a fost demonstrată. Astfel, scopul (scopurile) permis(e) de utilizare a substanței recuperate (de sfârșit de deșeu) poate (pot) fi diferit(e) de cel al substanței substanță la substanța virgină deja înregistrată a fost demonstrată. Astfel, scopul (scopurile) permis(e) de utilizare a substanței recuperate (de sfârșit de deșeu) poate (pot) fi diferit(e) de cel al substanței similare care a fost deja înregistrată REACH.

5.3 Scutire de recuperare și reciclare materiale plastice

Scutirea pentru recuperare a fost luată în considerare din punctul de vedere al materialelor plastice reciclate. În Ghidul ECHA privind deșeurile și substanțele recuperate⁴³ sunt oferite următoarele indicații:

⁴³ ECHA 2010. Ghidul privind deșeurile și substanțele recuperate. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-deșeuri-și-substanțe-recuperate>.

Operatorul de recuperare a polimerilor ar trebui să identifice, de asemenea, orice substanțe intenționate în materialul recuperat (de exemplu, substanțe adăugate pentru a ajusta sau îmbunătăți aspectul și/sau proprietățile fizico-chimice ale materialului polimeric). Substanțele recuperate în mod intenționat nu pot fi tratate ca impurități, ci trebuie să fie considerate ca o substanță pentru care trebuie să se verifice dacă se poate baza pe scutirea prin intermediul articolului 2 alineatul (7) litera (d) din REACH. Din acest motiv, se recomandă să se considere materialul recuperat ca o substanță dintr-un amestec (de exemplu, în cazul reciclării selective a PVC-ului moale, poate fi necesar să se înregistreze înmuitorii relevanți, cu excepția cazului în care aceștia au fost înregistrați anterior). Orice altă "impuritate" neintenționată prezentă în substanța polimerică recuperată (de exemplu, pigmenți care nu mai au funcția prevăzută în materialul recuperat sau impurități care sunt introduse după fabricarea polimerului) poate fi considerată impuritate, cu excepția cazului în care este prezentă în cantități de peste 20%. Există, de asemenea, opțiunea de a manipula polimerii recuperați ca UVCB, în cazul în care compoziția este necunoscută.

Raportul KEMI din Suedia privind substanțele recuperate a abordat, de asemenea, recuperarea materialelor plastice.⁴⁴ În raport sunt oferite următoarele indicații: În cazul polimerilor recuperați, monomerii și alte substanțe din polimer trebuie să fi fost înregistrate pentru a fi posibilă utilizarea scutirii din REACH. Pentru a se asigura că polimerul recuperat nu conține nicio substanță reglementată în legislația privind substanțele chimice, este important să se evite fluxurile de materiale care conțin substanțe deosebit de periculoase incluse în lista substanțelor candidate la REACH. O modalitate de a face acest lucru este de a evita ca plasticul PVC să fie recuperat împreună cu alte materiale plastice. Mai ales în produsele din PVC, Agenția suedeză pentru produse chimice a descoperit substanțe deosebit de periculoase în cadrul controlului de aplicare a articolelor din plastic.

Ministerul german al Mediului (UBA) a redactat un ghid pentru a evalua conformitatea REACH pentru plasticul recuperat⁴⁵. Ghidul subliniază faptul că aplicarea scutirii de recuperare în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (d) nu scutește reciclatorii de celelalte cerințe de informare prevăzute de REACH și de alte regulamente legale relevante pentru substanțe. Baza pentru toate celelalte cerințe de informare (clasificare, etichetare, furnizarea de informații clienților etc.) este cunoașterea **profilului de pericol al substanțelor fabricate/comercializate**. Pentru a putea îndeplini cerințele ulterioare în ceea ce privește clasificarea, etichetarea și informarea clienților, reciclatorii trebuie să cunoască profilul de pericol al substanțelor pe care le fabrică. Aceasta înseamnă că reciclatorii trebuie să stabilească dacă substanțele fabricate de ei (inclusiv orice impurități) au proprietăți periculoase (de exemplu, corosive, cu toxicitate acută, cu toxicitate cronică, cancerigene etc.). Substanțele și grupurile de substanțe care posedă proprietăți

⁴⁴ KEMI 2016. Substanțe recuperate - Raport privind un proiect de aplicare a legii 2016 Enforcement 13/16.

<https://www.kemi.se/en/publications/enforcement-reports/2016/enforcement-13-16-recovered-substances>

⁴⁵ UBA 2012. Reach și reciclarea materialelor plastice - Manual de referință pentru o implementare adecvată a cerințelor REACH pentru operatorii instalațiilor de reciclare. <http://www.uba.de/uba-info-medien-e/4263.html>

periculoase și, prin urmare, pot declanșa o clasificare/etichetare relevantă ("substanțe problematice") este relevantă în acest context. În principiu, reciclatorii au două opțiuni pentru a obține informații despre constituenții substanțelor:

- a) **Analiza completă (de laborator) a constituenților:** această opțiune este adesea dificil de aplicat din cauza necesității de a ști dinainte ce constituenți trebuie cercetați și din cauza costurilor ridicate ale unei analize exhaustive.
- b) **Accesarea cunoștințelor disponibile despre compoziție.** Atunci când în activitatea de valorificare se aplică numai procese mecanice la deșeurile primite (de exemplu, în cazul valorificării plasticului), punctul de plecare este faptul că, în mod normal, la sfârșitul procesului de reciclare, un produs reciclat (deșeu final) nu poate conține nimic care să nu fi fost conținut anterior în deșeu de intrare sau care să nu fi fost adăugat în mod deliberat în timpul reciclării.

În principiu, cunoștințele pot fi disponibile în două moduri diferite:

- i) Există o cunoaștere "pozitivă" despre faptul că o substanță (sau un grup de substanțe) nu este conținută.
- ii) Există o cunoaștere "pozitivă" despre faptul că o substanță (sau un grup de substanțe) este conținută.

O astfel de cunoaștere "pozitivă" ar trebui să se distingă în mod clar de cea "negativă" sau de necunoaștere, manifestată în afirmații ca de exemplu: "*Nimeni nu mi-a spus că materialul meu de intrare conține substanțe periculoase, prin urmare voi presupune că acestea nu sunt conținute în produsele mele reciclate*". În cazul în care se știe "pozitiv" că substanțele (grupurile) nu sunt prezente în materialul de intrare (cazul i)), în procesele de asigurare a calității se poate presupune, de asemenea, absența lor în materialul de ieșire, în plasticul secundar. Dacă, în schimb, prezența substanțelor (grupurilor) este cunoscută în principiu (cazul ii)), reciclatorul trebuie să fie clar cu privire la ordinul de mărime al acestui conținut. În plus, este necesar să se știe dacă conținutul se modifică în timpul procesului de reciclare.

5.4 SR&D și PPORD scutiri

În plus față de scutirile pentru subproduse și recuperare, există o scutire pentru **cercetarea și dezvoltarea orientată spre produse și procese (PPORD)**. Scutirea PPORD este disponibilă în temeiul articolului 9 din Regulamentul REACH. Articolul 9 conține o scutire de la obligația de înregistrare pentru o perioadă de 5 ani pentru substanțele fabricate sau importate la un tonaj >1 tonă/an atunci când sunt utilizate în cercetarea și dezvoltarea orientată spre produse și procese (PPORD) sau importate în scopul PPORD. Este necesară o notificare către ECHA. O scutire PPORD poate fi prelungită în condițiile stabilite la articolul 9 alineatul (7) din REACH.

Cercetarea și dezvoltarea orientate spre produse și procese (PPORD) reprezintă orice dezvoltare științifică legată de dezvoltarea și/sau aplicarea unui produs sau proces al unei substanțe noi sau deja existente, indiferent de tonaj, în cursul căreia se utilizează instalații pilot sau teste de producție pentru a dezvolta procesul de producție și/sau pentru a testa domeniile de aplicare a substanței. Notificatorul poate începe fabricarea sau importul (de substanță sau amestec) sau producția (de articol) numai după confirmarea de către ECHA a caracterului complet al notificării sau la două săptămâni de la notificare, cu excepția cazului în care primește o indicație contrară din partea ECHA.⁴⁶ Notificarea PPORD scutește de obligația de înregistrare doar cantitățile de peste 1 tonă importate sau fabricate în scopul PPORD; poate fi necesară o autorizație și se pot aplica restricții. Scutirea PPORD nu este o scutire de la regimurile de autorizare sau de restricție REACH, ca și până acum. Cu toate acestea, în anexa XIV există (categoriile) de utilizări exceptate din punctul de vedere al autorizării REACH care se pot aplica PPORD.

În plus față de **scutirea PPORD**, există o **scutire aplicabilă pentru o substanță fabricată în cadrul cercetării și dezvoltării științifice**. **Cercetarea și dezvoltarea științifică (SR&D, articolul 3 alineatul (23) din Regulamentul REACH)** reprezintă orice experimentare științifică, analiză sau cercetare chimică desfășurată în condiții controlate într-un volum <1 tonă/an. Deoarece scutirea SR&D se aplică numai la cantități de substanță mai mici de 1 tonă/an, aceasta nu ar face obiectul înregistrării REACH nici măcar în mod normal. Cu toate acestea, dacă în scopul SR&D substanțele utilizate nu fac, de asemenea, obiectul obligației de autorizare sau al restricțiilor prevăzute în Regulamentul REACH.

CASETA 15. Exemple estoniene de scutiri care utilizează notificarea PPORD.

Piroliza anvelopelor este un proces de conversie termochimică prin care se produce o modificare chimică ireversibilă a anvelopelor scoase din uz prin acțiunea căldurii în absența oxigenului. Rezultatul este combustibil, negru de fum și gaz. O companie estoniană a făcut o notificare PPORD pentru o exceptare de la înregistrarea REACH în vederea evaluării produsului final și a pieței acestuia. Aceasta a reușit și și-a putut comercializa produsul.

Consiliul de mediu din Estonia a emis un permis temporar pentru o perioadă de un an pentru a evalua dacă procesul și planurile au funcționat.

⁴⁶ ECHA a elaborat un ghid în acest sens, în care se oferă explicații suplimentare: ECHA 2017. Ghid privind cercetarea și dezvoltarea științifică (SR&D) și cercetarea și dezvoltarea orientată spre produse și procese (PPORD). ECHA-17-G-24-EN <https://echa.europa.eu/regulations/reach/registration/research-and-development>

O altă societate estoniană colectează uleiuri uzate în scopul recuperării componentei combustibil și a depus notificări PPORD pentru 3 fracțiuni. O notificare PPORD a fost selectată pentru evaluarea ECHA și s-a ajuns la concluzia că nu îndeplinește cerințele necesare. ECHA a trimis companiei întrebări suplimentare, dar nu a primit răspunsuri. Deoarece notificările PPORD ale companiei expiră, ar trebui să urmeze înregistrările celor 3 fracțiuni. Cu toate acestea, compania a depus notificări PPORD pentru procese care, în practică, erau procese uniforme stabile pe termen lung, cu date de testare justificative. În timpul inspecțiilor nu au fost detectate activități inovatoare sau cercetări științifice orientate către produse sau procese.

Autoritățile locale sunt de părere că activitățile acestei societăți specifice nu pot fi considerate cercetare și dezvoltare aplicabile pentru PPORD. O PPORD nu s-ar aplica proceselor în care produsul final este sigur, condițiile procesului sunt uniforme și deja stabilite, iar datele de testare nu indică nicio variabilitate.

6 Aplicarea REACH în instalațiile de recuperare: experiența ECHA forum

Un proiect pilot privind substanțele recuperate exceptate de la înregistrarea REACH a fost realizat de către Forumul ECHA pentru schimbul de informații privind punerea în aplicare (Forum). Acest proiect a fost primul proiect al Forumului ECHA care s-a ocupat de interfața dintre REACH și DCD, astfel încât rezultatele obținute vor contribui la clarificarea și îmbunătățirea conformității cu REACH a substanțelor și amestecurilor din economia circulară. Proiectul se concentrează pe scutirea de care beneficiază sectorul reciclării în ceea ce privește înregistrarea substanțelor pe care le-a recuperat din deșeuri. Acesta vizează substanțele recuperate care îndeplinesc criteriile de eliminare a deșeurilor. Raportul⁴⁷ al proiectului se bazează pe un proiect de punere în aplicare la nivelul UE care a inspectat 107 produse pe parcursul anului 2021 în 11 țări din SEE. În cadrul proiectului, inspectorii au vizat operatorii de deșeuri și au verificat dacă substanțele introduse pe piață recuperate din procesele lor, au aplicat scutirea de recuperare prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (d) din REACH.

Proiectul a evaluat aplicarea scutirii pentru recuperare. Acest exercițiu a fost realizat în 46 de cazuri. În 63 % din cazuri, nu au existat probleme în ceea ce privește evaluarea primei condiții a derogărilor (similitudinea dintre substanța recuperată și cea înregistrată). Cu toate acestea, inspectorii au constatat o încălcare clară a acestei condiții în 23 % din cazuri și nu au putut concluziona cu privire la conformitate în 11 % din cazuri. Cea de-a doua condiție de exceptare (disponibilitatea informațiilor) a fost îndeplinită în 96 %

⁴⁷ REF

din cazuri.

Proiectul a evidențiat probleme semnificative în ceea ce privește aplicarea scutirii pentru recuperare. Prin urmare, raportul a enumerat mai multe recomandări generale și specifice. În primul rând, recomandarea generală este de a consolida cooperarea și înțelegerea între autoritățile naționale care aplică REACH și autoritățile naționale din domeniul deșeurilor. În al doilea rând, autoritățile responsabile de REACH și de gestionare a deșeurilor au fost încurajate să organizeze inspecții comune ca o modalitate de învățare oportunitate pentru ambele părți și consolidarea cooperării, în vederea unei mai bune eficiențe a activităților de aplicare a legii în statele membre.

Raportul stabilește, de asemenea, recomandări specifice, de exemplu, pentru operatorii de deșeuri (recuperatori), autoritățile naționale REACH și autoritățile naționale de aplicare a normelor privind deșeurile, precum și pentru statele membre. Recomandările sunt următoarele:

Pentru operatorii de deșeuri:

- Întrebați-i pe clienții dumneavoastră despre utilizările reale ale substanței recuperate pe care o introduce pe piață pentru a putea actualiza fișele cu date de securitate.
- Cereți sfatul și îndrumarea autorităților competente sau a serviciilor naționale de asistență.
- Să colecteze sau să producă dovezi mai multe și mai bune pentru a dovedi similitudinea unei substanțe recuperate cu o substanță înregistrată.
- Depuneți eforturi pentru a afla mai multe despre obligațiile de înregistrare pentru substanțele recuperate, acordând o atenție specială substanțelor UVCB.

Autoritățile naționale de aplicare a REACH

- Grupul de lucru recomandă ca organismele de inspecție să utilizeze mai mult bazele de date naționale privind deciziile de eliminare a deșeurilor (EoW). Rezultatele arată că a fost oarecum dificil pentru inspectorii să identifice operatorii de deșeuri care introduc pe piață materiale EoW. Utilizarea bazelor de date menționate mai sus și cooperarea cu inspectorii de deșeuri ar putea ajuta la selectarea companiilor pentru inspecții.
- Se recomandă inspectorilor să monitorizeze situația substanțelor recuperate introduse pe piață, având în vedere procentul ridicat de neconformitate constatată în cadrul acestui proiect.

Autoritățile de aplicare a legii privind deșeurile

- Să depună mai multe eforturi pentru evaluarea EoW și pentru confirmarea statutului de EoW al substanțelor recuperate.

Statele membre

- Promovarea unei cooperări strânse între inspectorii REACH și inspectorii de deșeuri pentru a se asigura că substanțele recuperate introduse pe piață respectă cerințele întregii legislații UE privind substanțele chimice.
- Sensibilizarea operatorilor de deșeuri cu privire la obligațiile care le revin în ceea ce privește legislația privind substanțele chimice.

CASETA 16. Exemplu de aplicare a REACH la recuperarea sulfatului de amoniu dintr-o stație de tratare a levigatului (Italia)

Sulfatul de amoniu recuperat este comercializat sub formă de soluție apoasă sau sub formă de granule. Principalele sale utilizări sunt ca îngrășământ sau ca catalizator în polimerizarea rășinilor de uree în producția de panouri aglomerate. Nu este inclus în anexa IV sau în anexa V la Regulamentul REACH și, prin urmare, nu face obiectul scutiilor generale. Instalația elimină deșeurile nepericuloase prin depozitare și își tratează propriul levigat. Dacă nu ar fi tratat, levigatul ar fi eliminat ca deșeu (cod EWC 19 07 03). În mod obișnuit, levigatul conține azot amoniacal, azot organic azot, acizi volatili, sulfați, cloruri și metale, care pot contamina produsul recuperat. Procesul de tratare a levigatului presupune:

- Condens în vid în 2 etape (concentrat pentru eliminare)
- condensare
- controlul pH-ului cu dozare de sifon
- striparea amoniacului
- absorbția curentului de amoniac în contracurent cu o soluție de acid sulfuric.

Produsul obținut este o soluție 30-33% de sulfat de amoniu (CAS 7783-20-2). Sulfatul de amoniu este vândut unei terțe companii care îl revinde, fără tratament suplimentar. Recuperătorul avea datoria să înregistreze sulfatul de amoniu în conformitate cu articolul 6 din REACH. Substanța se obține prin absorbția într-o soluție de acid sulfuric a efluenților de amoniac din tratarea levigatului. Data limită de înscriere a fost 31.5.2013. În timpul controlului s-au obținut dovezi cu privire la:

- preînregistrarea produsului ca masă de reacție a acidului sulfuric și a sulfatului de amoniu (Pre-Raport de transmitere a înregistrării)
- preînregistrarea succesivă a produsului ca sulfat de amoniu (Preînregistrare tardivă Raport). Această preînregistrare tardivă a fost necesară pentru a se alătura SIEF al substanței recuperate.

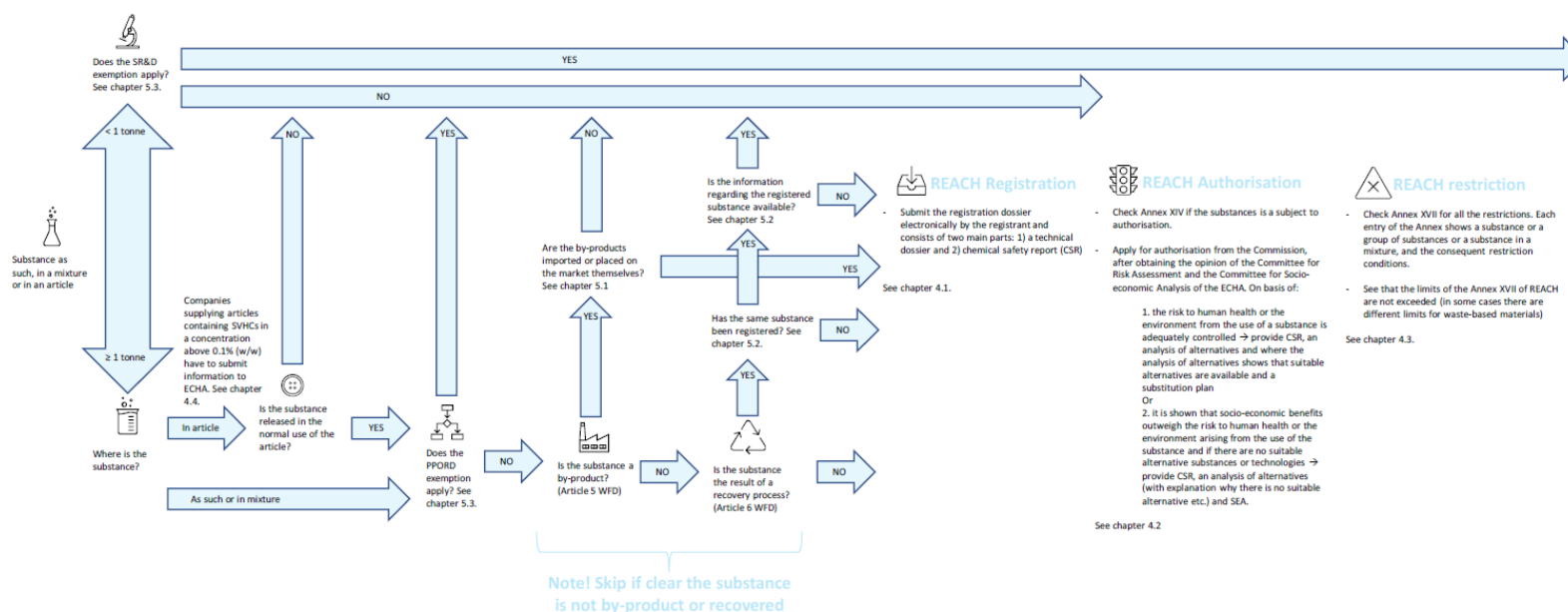

- analizele chimice efectuate de recuperator au fost inițial limitate la doar câțiva parametri, care au fost extinse la solicitarea echipei de inspecție la toți parametrii care, pe baza caracteristicilor levigatului de intrare și procesului, ar putea fi prezenți în amestecul provenit din proces (pH, densitate, reziduu uscat la 105°C). , analiza elementară, determinarea metalelor, anionilor, cationilor, compușilor organici)
- - Scrisoare de acces de la producător la dosarul de înregistrare a sulfatului de amoniu (100 - 1000 t/an) întocmit de Consorțiul FARM, pentru întocmirea propriului dosar de înregistrare.
- Raportul de înregistrare comun al sulfatului de amoniu (substanța a fost deja înregistrat)
- Raport de transmitere a notificărilor C&L, sulfat de amoniu.

Inspecția a fost finalizată la data de 20.02.2013. Compania a înregistrat substanța în termenul limită aplicabil (31/5/2013), Depunere comună.

În concluzie, pentru recuperatori, identificarea obligațiilor REACH și CLP pare critică. Este de dorit un studiu asupra instalațiilor autorizate să recupereze substanțele chimice din deșeuri și asupra conformității cu cerințele REACH. Atribuirea identității substanței este esențială pentru identificarea posibilelor riscuri din expunerea la substanță, precum și pentru declarația de asemănare. Sunt de dorit verificări analitice asupra identității substanței. În ceea ce privește respectarea obligațiilor de notificare a inventarului C&L, se poate verifica congruența cu documentația care face dovada datei primei introduceri pe piață (facturi, documente de transport, ...).

Annex I. Flowchart for REACH compliance

Annex II. Checklist for chemicals legislation compliance

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company assessments
INDEPLINIRE POPs				
1	Sunt substanțele incluse în anexa IV la Regulamentul (UE) 2019/1021 și modificările ulterioare prezente în deșeurile (substanțe, amestecuri sau articole) vizate să devină EoW?	<p>art. 4 (4), art. 7 (2) art 7 (3), art. 7 (4) a), art. 7 (4) b), art. 7 (6), Annex IV-V POPs.</p> <p>Este necesară colectarea de informații și/sau analiză de către producătorul de deșeurii pentru a decide ce operațiuni de recuperare ar putea fi aplicată pentru fluxul de deșeurii relevant. În cazul în care limitele de concentrație din anexa IV sunt depășite, sunt permise doar operațiuni limitate de recuperare și nu este posibilă eliminarea deșeurilor. Pentru articole trebuie să aveți informațiile de la producători (de exemplu pentru ignifuge). În plus, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura controlul și trasabilitatea deșeurilor care conțin sau sunt contaminate cu o substanță enumerată în anexa IV la prezentul regulament.</p>	POPs	

POPs-REACH-CLP FULFILLMENTS for End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
2	Sunt cantitățile de substanțe POP identificate în fluxul de deșuri destinate să treacă printr-o operațiune de recuperare, devenind la Sfârșit deșuri cu limitele stabilite în anexa IV?	<p>art 7 (4) a)</p> <p>Dacă sunt sub limitele stabilite în anexa IV, pot fi recuperate sau eliminate în conformitate cu legislația europeană</p> <p>Dacă acestea depășesc limitele stabilite în anexa IV, Deșeurile TREBUIE să fie eliminate și/sau valorificate NUMAI conform indicațiilor din anexa V partea 1 sau partea 2.</p>	POPs	
3	Există urme în produsul final EoW (substanță, amestec sau articol)?	<p>art. 3, art 4 b). Annex I-II.</p> <p>Dacă există urme, acestea trebuie să respecte ceea ce este indicat în Anexele I și II ale Regulamentului POP. Există derogări și valori limită neintenționate pentru urme de contaminanți. Cu toate acestea, valorile limită nu se aplică unei substanțe prezente în articolele aflate deja în uz înainte sau la data la care prezentul Regulament (UE) 2019/1021 sau Regulamentul (CE) nr. 850/2004⁴⁸ a devenit aplicabil substanței respective, oricare dintre acestea a apărut mai întâi.</p>	POPs	
IDENTITY'				

⁴⁸ Regulation (EC) No 850/2004 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on persistent organic pollutants and amending Directive 79/117/EEC. No longer in force. Repealed with Regulation (EU) 2019/2021.

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company assessments
1	Identificați dacă materialul recuperat este o substanță, amestec sau articol	<p>art. 3 (1), art.3 (2) art. 3 (3) REACH, art.2 (7), art. 2 (8) CLP</p> <p>Verificați dacă vă aflați în prezența unei substanțe, amestec, articol și dacă substanță, definiți tipul acesteia:</p> <ul style="list-style-type: none">• mono-constituent• multi-constituent• UVCB <p>Ghid ECHA pentru identificarea și denumirea substanțelor în conformitate cu REACH și CLP⁴⁹</p> <p>Orientări ECHA privind deșeurile și substanțele recuperate ⁵⁰</p>	REACH-CLP	

⁴⁹ ECHA 2017. Guidance for identification and naming of substances under REACH and CLP. ECHA-16-B-37.1-EN https://echa.europa.eu/view-article/-/journal_content/title/guidance-for-identification-and-naming-of-substances-under-reach-and-clp

⁵⁰ ECHA 2010. Guidance on waste and recovered substances. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-waste-and-recovered-substances>

REGISTRATION - CHEMICAL SAFETY ASSESSMENT				
2	Inregistrarea	Art. 6 (1) ECHA Ghid ECHA privind inregistrarea ⁵¹	REACH	

⁵¹ ECHA 2021: Guidance on registration. ECHA-21-G-05-EN, p. 32.

https://echa.europa.eu/documents/10162/2324906/registration_en.pdf/de54853d-e19e-4528-9b34-8680944372f2

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste::				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
		Ghidul ECHA privind deșeurile și substanțele recuperate ⁵²		
3	Scutire de la înregistrare	Art. 2 (7) (a) Annex IV Art. 2 (7) (b) Annex V Art. 2 (7) (d) Ghidul ECHA privind deșeurile și substanțele recuperate ⁵³ Documentația justificativă (disponibilă în companie) trebuie să ofere dovezi obiective	REACH	
4	Evaluarea securității chimice (CSA / CSR)	Art. 14	REACH	
5	Evaluare PBT sau	Annex XIII	REACH	
CLASSIFICATION, LABELING AND PACKAGING CLASIFICARE, ETICHETARE ȘI AMBALARE				
6	Clasificare CLP	Annex XIII	CLP	

⁵² ECHA 2010. Guidance on waste and recovered substances. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-waste-and-recovered-substances>

⁵³ ECHA 2010. Guidance on waste and recovered substances. ECHA-10-G-07-EN. <https://echa.europa.eu/-/guidance-on-waste-and-recovered-substances>

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
7	Etichetare	Annex I parte 2 – 5, all. Annex VI	CLP	
8	Ambalare	Art 35	CLP	
FISA CU DATE DE SECURITATE (FDS)				
Obligatia de a furniza FDS conform REACH				
9	a) dacă o substanță sau un amestec îndeplinește criteriile de clasificare ca periculoasă conform CLP	Art. 31 a)	REACH	
10	b) când o substanță este persistentă, bioacumulabilă și toxică (PBT), adică foarte persistentă și foarte bioacumulare (vPvB) pe baza criteriile stabilite în Annex XIII a REACH;	Art.31 b)	REACH	

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
11	c) atunci când o substanță este inclusă în lista stabilită în temeiul articolului 59, alin. 1 (lista de candidați) din alte motive decât cele menționate la lit.a) și b)	Art. 31 c)	REACH	
Obligația de a furniza o FDS la cerere, conform Anexei II Regulamentul REACH				
furnizorul transmite destinatarului, la cerere, o FDS a unui amestec nepericulos conform CLP, care sa contina:				
12	(a) într-o concentrație individuală \geq 1% din greutate pentru amestecurile negazoase și într-o concentrație individuală \geq 0,2% din volum pentru amestecurile gazoase, cel puțin o substanță care prezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu;	Art. 31 (3)	REACH	

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
13	b) într-o concentrație individuală \geq 0,1% din greutate pentru amestecuri negazoase, cel puțin o substanță care este cancerigenă de categoria 2 sau toxică pentru reproducere de categoria 1A, 1B și 2, sensibilizant pentru piele de categoria 1, sensibilizant respirator de categoria 1 sau are efecte asupra alăptării sau prin alăptarea este persistentă, bioacumulativă și toxică (PBT) foarte persistentă și foarte bioacumulare (vPvB)	Art. 31 (3)	REACH	

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
14	c) o substanță pentru care legislația comunitară stabilește limitele de expunere la locul de muncă	Art. 31 (3)	REACH	
Obligația de a furniza o FDS conform Regulamentului CLP				
Amestecuri care nu sunt destinate „vânzării către public”, este necesar ca pe etichetă să fie introdusă pe etichetă propoziția EUH210 „Fișă cu date de securitate disponibilă la cerere” pentru amestecurile neclasificate ca fiind periculoase, dar care conțin:				
15	a) $\geq 0,1$ % dintr-o substanță clasificată ca sensibilizant cutanat categoria 1, 1B, sensibilizator respirator din categoria 1, 1B sau cancerigen categoria 2;	Annex II 2.10	CLP	
16	b) $\geq 0,01$ % dintr-o substanță clasificată ca sensibilizant cutanat categoria 1A, sensibilizator respirator din categoria 1A	Annex II 2.10	CLP	

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
17	c) \geq o zecime din limita de concentrație specifică pentru o substanță clasificată ca sensibilizant cutanat sau sensibilizator respirator cu o limită de concentrație specifică,;	Annex II 2.10	CLP	
18	d) \geq 0,1 % dintr-o substanță clasificată ca toxică pentru categoriile de reproducere 1A, 1B sau 2 sau cu efecte privind lactatia,	Annex II 2.10	CLP	

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
19	e) cel puțin o substanță într-o concentrație individuală de ≥ 1 % din greutate pentru amestecurile negazoase și $\geq 0,2$ % din volum pentru amestecurile gazoase fie: clasificată cu alte pericole pentru sănătate sau mediu; sau pentru care există limite comunitare de expunere la locul de muncă	Annex II 2.10	CLP	
20	f) $\geq 0,1$ % dintr-o substanță clasificată ca perturbator endocrin pentru om categoria de sănătate 2,	Annex II 2.10, în vigoare după 20.4.2023		
21	g) $\geq 0,1$ % dintr-o substanță clasificată ca perturbator endocrin pentru mediu categoria 2.	Annex II 2.10, în vigoare după 20.4.2023		
VERIFICAREA SUBSTANȚELOR SVHC - RESTRICȚII - AUTORIZĂRI - NOTIFICARI				

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
22	SVHC substante $\geq 0.1\%$	Art. 59 (10)	REACH	
23	Substanțe incluse în anexa XIV (Autorizare)	Art.58	REACH	
24	Substanțe incluse în anexa XVII (Restricții)	Art.67	REACH	
25	Notificarea substanțelor SVHC prezente în articol	Art. 7 (2) https://echa.europa.eu/it/regulations/reach/candidate-list-substances-in-	REACH	
NOTIFICATIONS TO ECHA and to the appointed national body				
26	Notificarea clasificării către baza de date C&L	Art.39,40	CLP	
27	Notificare către organismul național desemnat	Art.45	CLP	

POPs-REACH-CLP INDEPLINIRI pentru End-of-Waste:				
n.	Indeplinire	Referinte/ note	Reg.	(Synthetic) outcome of company
268	Notificare in baza de date EU Poison Control Center PCN (Poison Center Notification)	https://poisoncentres.echa.europa.eu/it/echa-submission-portal	CLP	
29	UFI (Unique Formula Identifier)	Annex VIII	CLP	
OBLIGAȚIA DE PĂSTRARE A INFORMAȚIILOR				
30	Obligația de a păstra informații și solicitări de informații	Art.36 Păstrarea informațiilor de verificare a conformității REACH este obligatorie timp de cel puțin 10 ani de la producerea ultimei livrari.	REACH	
31	Obligația de a păstra informații și solicitări de informații	Art.49 Păstrarea informațiilor de verificare a conformității CLP este obligatorie timp de cel puțin 10 ani de la producerea ultimei livrări.	CLP	
NOTIFICATION UNDER THE WASTE DIRECTIVE (WFD)				
32	Baza de date SCIP	Directiva 851/2018 art. 9 (1) and 9 (2) din 5 ianuarie 2021 https://echa.europa.eu/it/scip-database	WFD	

